

apri

1

SKAUTŲ AIDAS

ŽIEMA 2011

VOL. 88 NO. 1

11
SODI

WINTER, 2011

1

"Skautų aidas" (USPS 497-840) is published 4 times per year, for \$10.00 by Lithuanian Scout Association, Inc. a not-for-profit Illinois corporation. Administrative office is 802 N. Waiola, La Grange Park IL 60526. Periodical postage paid at Lagrange IL 60525, and at additional mailing offices.

POSTMASTER:

Send address changes to
SKAUTŲ AIDAS

802 North Waiola
La Grange Park, IL 60526

Office of Publication:

SKAUTŲ AIDAS
802 North Waiola
La Grange Park, IL 60526

Managing Editor:

Mrs. Irena Žukauskas
802 North Waiola
La Grange Park, IL 60526

"SKAUTŲ AIDAS"

Lietuvių Skautų Sąjungos organas
Išleistas 1923. III. 15.
Šiauliuose, Lietuvoje.
LEIDŽIA LSS TARYBOS PIRMIJA

Redaktorė

v.s. Alė Namikienė
580 E. Park Ave.
Elmhurst, IL 60126-3646
Tel. (630) 279-8577
e-mail: vnamikas@att.net

Administratorė

s.fil. Irena Žukauskienė
802 North Waiola
La Grange Park, IL 60526
Tel. (708) 579-0529
e-mail: irenazukas@att.net

"Skautų aidą" maketuoją
Gema Kreivenaitė

"Skautų aidą" spausdina
JAV LB Krašto valdybos būstinė,
Philadelphia, PA

Prenumerata metams	\$10.00
Oro paštų į užsienį	\$40.00
Garbės prenumerata	\$20.00
Garbės leidėjo prenumerata	\$30.00

"Skautų aidui" straipsnius, nuotraukas, pranešimus atsiuntė:

v.s.fil. R.Rudaitienė, Lemont, IL, J. Pumptienė, New York, NY,
v.s. Č. Senkevičius, Toronto, ON, s. Z. Baltramonaite, Chicago, IL,
s.v.dr.V.R.Dundzila, Chicago, IL, v.s. N. Užaliniene, Sydney, Au,
s. I. Kirkuvienė, Lemont, IL, s. L. Stungevičienė, Hamilton, ON,
v.s. I. Meiklejohn, Toronto, ON, dr. A. Pliplys, Chicago, IL,
ps. L. Gelažis, Chicago, IL, v.s.fil. T. Dabšys, Los Angeles, CA,
s. I. Paškauskienė, Toronto, ON, v.s.fil. G. Plačas, Vydūno fondas,
s.fil. V. Brazaitytė, Vydūno fondas, v.s. D. Surdėnienė, Philadelphia, PA,
ps. R. Ramanauskienė, Chicago, IL, j.s. O. Savickienė, Chicago, IL,
v.s. R. Fabijonas, Chicago, IL, j.v.s. E. Namikienė, Toronto, ON,
j.v.s. V. Vaitkus, Melbourne, Au, ps. Ž. Gadeikytė, Klaipėda,
v.s. B. Prasauskienė, Los Angeles, CA, fil. I. Petokienė, Los Angeles, CA,
v.s.fil. A. Sekas, Los Angeles, CA, s. A. Petry, Chicago, IL,
v.s. D. Gotceitienė, Chicago, IL, ps. D. Levickis, Melbourne, Au,
s. M. Čermiutė, Chicago, IL, ps. J. Čikotienė, Washington, DC,
ps. A. Belzer, New York, NY, v.s.fil. D. Povilaitienė, Lemont, IL,
s.v. D. Dumbrys, Chicago, IL, v.s.fil. G. Taoras, LSS, s.fil. R. Lemon, LSS,
s.fil. T. Dundzila, LSS, v.s.fil. R. Griškelis, LSS.

*Visiems nuoširdus aciū!
Sesė Alė*

"Skautų aidą" rėmėjai:

Vydūno fondas	\$2400.00
v.s. Č. Senkevičius, Toronto, ON	\$50.00
"s.J.Daužvardienės" būrelis, Chicago, "Sietuvos" d-vės 20-čiui	\$20.00
"Sietuvos" draugovė, Lemont, IL	\$175.00
"Senas vilkas"	\$100.00
v.s.fil. I. Vilkienė, Valencia, CA	\$100.00
s.v. V. Butikas, Western Springs, IL	\$100.00

v.s. Vanda Aleknieienė, Chicago, užsakė "Skautų aidą" "Valdovų rūmų" skautų tuntui Vilniuje, s. Ričardui Simonaičiui ir "Kernavės" tuntui Kaune, s. Jorei Astrauskaitei.

*Visiems nuoširdus aciū!
s.fil. Irena Žukauskienė
"Skautų aidą" administratorė*

Pirmame viršelyje: Australijos rajono "Miško garsų" stovykloje 2011 m. sausio mėn. v.s. Rasa Statkuvienė, Australijos rajono vadav v.s. Henrikas Antanaitis, LSS Tarybos pirmininkas v.s.fil. Gintas Taoras, LSS Vyr. skautininkė s.fil. Rūta Baltaduonytė-Lemon, LSS Vyr. skautininkės pavadojuojas s.fil. Tomas Dundzila, LSS išdininkė v.s. Irena Markevičienė.
Nuotr. s.fil. Tomo Dundžilos

Antrame viršelyje: Susimąstymo sueigos, Toronte, dalyvės. Prie bendro stalo sesės skautės - trijų tautų atstovės.

Nuotr. v.s. Irenos Meiklejohn

DIEVUI – TĖVYNEI – ARTIMUI

90 METŲ

Šiais metais, sausio 2 d. 90-tą gimtadienį šventė buvęs "Skautų aid'o" redaktorius v.s. Česlovas Senkevičius.

Ilgą ir labai darbingą brolio Česlovo skautiškoji kelionė. 1946 m. Wattenstedt, Vokietijoje jau buvo "Svyturio" t. tuntininku. Toronte, Kanadoje, priklausė skautų "Rambyno" tuntui, Skautininkų ramovei. Buvo draugininku, tuntininku, Kanados rajono vadu. Vos tik atgaivinus "Skautų aidą" Kanadoje, brolis Česlovas 1951-1956 m. buvo redaktoriaus pavaduotoju, 1957-1963 m. - redaktoriumi ir po to nuolatiniu bendradarbiu, bei rėmėju. Lietuvių skautų brolijos vadijoje 1952-1958 m. ir 1988-1990 m. ėjo spaudos ir informacijos skyriaus vedėjo pareigas; VI ir VII Tautinių stovyklų laikraštėlių redaktorius, knygoje "Lietuviškoji Skautija 1945-1985" Kanados rajono istorijos paruošėjas, redaktorius. Jubiliejinės stovyklos "Aušra" 1983 m. ruošos komiteto viršininkas; LSS Garbės teismo pirmininkas 1970-1975 m. ir 1991-1996 m.

Apdovanotas aukščiausiu LSS Geležinio Vilko ordinu; LR Prezidento apdovanotas Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Riterio kryžiumi 2002 m.

Už knygą "Ketvirtoji upė" v.s. Česloviui Senkevičiui 2004 m. buvo suteikta Lietuvių rašytojų draugijos (išėivijoje) premija, o Kanados Lietuvių Bendruomenė apdovanojo jį 2005-2006 m. kultūrininko visuomenininko premija. Išleido 3 knygas - "Ketvirtoji upė", "Penki taškai" ir "Trys iki šimto" (2009). Visos paspausintos Lietuvoje. Nuo 1989 m. v.s. Česlovas Senkevičius dirba "Tėviškės žiburį" redakcijoje, Toronte.

"Skautų aid'o" 85-tam Jubilėjui brolis Česlovas rašė: *Tegu tas skautiškas aidėjimas, kaip tolimos tėvynės rytmečio varpai, kviečia ir toliau seses ir brolius budėti Dievo, Tėvynės ir artimo idealų sargyboje, nes pasiryžę ir pasižadęję esame stengtis pasaulį palikti geresnį negu jį radome".*

Ačiū už pavyzdį, brangus Broli Česlovi!

SEŠĖ KONSULĖ

Lietuvos Respublikos Ambasada Japonijoje informuoja, kad, siekiant stiprinti Lietuvos ir Australijos ryšius bei užtikrinti geresnį Lietuvos piliečių aptarnavimą, nuo sausio 4 dienos Lietuvos Respublikos Garbės konsule Melbourne paskirta p. Danutė Marija Levickis. Jai priskirtos Viktorijos ir Tasmanijos valstijų konsulinės apygardos.

Department of Foreign Affairs and Trade State Director William Fisher įteikia vyr.sk. ps. Danutei Levickienei paskyrimo dokumentą-exequatur.

Pirmieji skautai, pasveikinę sesę Danutę buvo Birutė ir j.v.s. fil.Vytautas Vaitkai (Melbourne):

Sveikiname mielą sesę Daną aukštose Garbės Konsulės pareigose ir linkime kuo geriausios sėkmės darbuotis Tėvynės

labui, nors ir dabar turi pilnas rankas dirbdama Dievui ir Artimui! Taigi 2011-tais pasieki visą 100% tarnavimo Dievui, Tėvynei ir Artimui! Valio!

Nuo s. Juzės Daužvardienės, Chicagoje, paskyrimo LR Garbės konsule 1971 m. iki dabar, Lietuvių skautų sąjunga galime didžiuotis jau 11-tąja Konsule iš mūsų eilių!

Į "Skautų aid'o" pasveikinimą gerb. Sesė Konsulė atsakė:

Nestebėtina, kad jau 10 LR konsulų - skautų. Nuo pat mažens esame prisiekę tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui.

Sėkmės ps. Danai Levickienei, LR Garbės Konsulei!

VYDŪNO FONDAS - ŠIO "SKAUTŲ AIDO" LEIDĖJAS

Vydūno fondo valdyba 2010 m. pavasarį paskelbė rašinių bei nuotraukų konkursą LSS skautams ir skautėms. Tuo pačiu Vydūno fondas yra šio "Skautų aido" numerio leidėjas. Spausdiname Vydūno fondo valdybos (pirm. v.s.fil. Gintaras Plačas) raštą, LSS Tarybos pirm. v.s.fil. Ginto Taoro laišką ir konkursui atsiųstus straipsnius bei nuotraukas. (v.s.fil. Donato Ramanausko straipsnis "Įdomiausia stovyklos diena" buvo išspausdintas praėjusiam "Skautų aido" numeryje (Ruduo - 4) rašinyje "Lietuviška 'Ateina naktis' Sangre de Cristo kalnuose". Red.)

Vydūno fondo valdyba: fil. Leopoldas Von Braun - reikalų vedėjas, fil. Jūratė Variakojienė - vice pirmininkė, fil. Gintaras Plačas - valdybos pirmininkas, fil. Vida Brazaitytė - sekretorė, fil. dr. Arūnas Draugelis - išdininkas.

Brangūs "Skautų aido" skaitytojai,

Vydūno fondas remia šį "Skautų aido" leidinį su 2,400 dol. auka ir taip pat premijuoja 2010 m. pavasarį paskelbto "Skautų aido" rašinių, nuotraukų ir montažų konkurso laimėtojus. Sekantys broliai ir sesės dalyvavo su savo kūriniais ir laimėjo premijas:

• s.fil. Tomas Dundzila, Vyriausios Skautininkės pavaduotojas - du montažai: Gintaro stovykla 2010 (Rake); Buriavimo stovykla 2010 (Rake).

- sk. Gabrielė Gedo, "Pušyno" draugovė, Washington D.C., rašinys "Jonvabalės šviečia".
- ps. Lilija Gelažis, "Aušros vartų/Kernavės" tuntas, Chicago, rašinys ir nuotraukos "Sumani vadovė".
- vyr.sk. Diana Ramanauskaitė, "Aušros vartų/Kernavės" tuntas, Chicago, nuotraukos.
- v.s.fil. Donatas Ramanauskas, LSB prit. skautų sk. vedėjas, rašinys "Įdomiausia stovyklos diena".
- j.sk. Krista Weir, "Nerijos" tuntas, Chicago, nuotraukos.
- sk. Rasa Kerelytė, "Aušros vartų/Kernavės" tuntas, Chicago, rašinys "Įdomiausia diena stovykloje".
- v.s.fil. Vytenis Lietuvninkas, "Lituanicos" tuntas, Chicago, nuotraukos.

Fondo valdyba nori pasinaudoti proga skaitytojus supažindinti su Vydūno fondo tikslu, praeitimi bei nuveiktais darbais. Taip pat norime paraginti LSS vadovus ir akademikus skautus kreiptis į fondą turint mokslinio arba lavinimo pobūdžio projektus, leidinius. Valdyba stengsis paremti šias pastangas. Daugiau žinių ir informacijų apie Vydūno fondą rasite Vydūno fondo tinklapyje - vydunofondas.net

Akademinis skautų sąjūdis įkūrė Vydūno fondą 1952 metais padėti į JAV ir Kanadą naujai atvykusiems akademikams skautams jų moksle. Fondui augant ir stiprėjant, pradėjo paremti "Mūsų Vytis" leidinį, įvairius mokslinius projektus ir knygų leidimą. Per praėjusius 58-nis metus Vydūno fondas išaugo iki 1 milijono dolerių kapitalo, išleido ar parėmė 38 knygas, išdavė 500 paskolų ir 69 stipendijas užsienyje studijuojantiems studentams, bei išdalino 830 stipendijų ir premijų Lietuvos studentams. Šiais metais išleido knygą "Vydūno Fondai 55" ir ruošia Broniaus Makausko "Lietuvos Istorija" anglų kalba (History of Lithuania).

Vydūno fondas yra įsteigęs daug vardinių premijų, kurios kiekvienais metais yra skiriamos Lietuvos universitetų studentams ir Lietuvos skautų sąjungos nariams. Jų tarpe: fil. Leono Maskaliūno stipendijos našlaičiams Lietuvoje, prof. Birutės Ciplijauskaitės stipendija ispanų kalbos studentui ir Gražinos Musteikytės 10,000 dol. stipendija studijuojančiam LSS nariui.-ei. 2010 metais Vydūno fondas įkūrė dar dešimtį (po 1,000 dol.) stipendijų LSS studentams. Tikimės padauginti šių stipendijų skaičių 2011 ir 2012 m.

Vydūno fondas praityje yra parėmęs LSS IX Tautinės stovyklos leidinius, "Skautų aidą" 85 m. paminėjimą, LSS Muziejaus ir Archyvo tobulinimą, Akademinio skautų sąjūdžio suvažiavimą 2010 m. Washington D.C., bei eilę kitų Lietuvos skautų sąjungos projektų. Tikimės ir ateityje remti LSS mokslinio ir lavinimo projektus ir skelbti "Skautų aidą" bei kitus konkursus mūsų jaunimo lavinimui.

Vydūno fondo vienintelės pajamos yra iš metinių Kalėdinių atvirukų platinimo, aukų iš rėmėjų, paskolų atmokėjimo ir iš kapitalo nuosimčių ir dividendų. Kviečiame visus LSS narius, tėvus ir rėmėjus paremti Vydūno fondo pastangas aukomis ir Kalėdinių atvirukų užsakymais. Šie metiniai vajai ir aukos padės Vydūno fondui toliau remti LSS veiklą ir vadovų lavinimą.

Ad Meliorem!
Vydūno Fondo valdyba

LIETUVIŲ SKAUTŲ SĄJUNGOS TARYBA

v.s. fil. Gintarui Plačui
Vydūno fondo valdybos Pirmininkui

Mielas Broli Gintarai,

Lietuvių skautų sąjungos vardu dėkojame Jums ir visiems Vydūno fondo valdybos nariams už Jūsų parodytą dosnumą paremiant "Skautų aidą".
Jūsų auka padengs spausdinimo išlaidas pirmam 2011 metų numerii.

Taip pat esame dėkingi ir už Jūsų pravestą fotografijų bei rašinių konkursą šiais metais. Suteikėte progą mūsų nariams parodyti jų meniškumą gabumus. Linkiu Jums ir visai Fondo valdybai linksmų Švenčių ir sėkmės Vydūno fondo darbuose ateinančiais metais.

Budėkime!
v.s. fil. Gintas Taoras
L.S.S. Tarybos Pirmininkas

Jonvabalės šviečia sk. Gabrielė Gedo

„Ilgiausia diena,
trumpiausia naktis -
Rasos stovykla!“

Stovyklėlės šūkis skamba stovyklavietėje. Vėliavų pakėlimas, ir aš tikiuos, kad bus smagi diena. Mano skiltis - „Jonvabalės“. Mes keturios geltonšlipsisės esame Jonvabalės - aš, Gintarė Meižytė, Alina Orentaitė ir Monica Locatis. Mūsų šūkis - „Mes - vabalės. Jon - vabalės. Dieną skrendam, naktį šviečiam“. Alina ir aš vakar pastatėm palapinę. Šiandien su mumis miegos ir Gintarė. Vakare kelios šeimos atvažiavo, o šiandien ir visi kiti skautai. Rytoj po pietų visi važiuosime namo. Šiandien švęsime Jonines, arba, kaip seniau vadindavo, Rasos šventę.

Vėliavų pakėlime Lukas sukalba ryto maldą, aš skaitau įsakymus, Monica įneša ir laiko vėliavą, o Gintarė duoda skilties raportą. Kitą kartą Alina ką nors darys. Šioje stovykloje, vėliavų pakėlimų ir nuleidimų metu, mūsų ir berniukų skiltys skaito maldas ir įsakymus, neša ir laiko vėliavą, ir duoda skilčių raportus.

Po vėliavų pakėlimo trumpam susirinkome visi geltonšlipsisiai. Mums reikės sukurti laužui vaidinimėlį pagal dainą „Ejo, ejo merguzėlė“. Mums padės Gintarės mama. Prasideda mūsų užsiėmimai. Pirmiausia mus moko Joninių dainą „Oi ta, ta kupolia graži“ ir piname vainikus. Skiname gėles ir piname. Aš naudoju baltas gėlytes ir augalą, kuris yra panašus į rūtą. Mano vainikas paprastas, bet man mielas.

Paskiau - pionieriija. Mes visos pastatom trikojus padaryti tvoras. Berniukai geltonšlipsisiai pastatė Joninėms vartus ir mūsų trikojai juos papuoš. Aš prisimenu piemenų mazgą. Kitą kartą prisiminsiu atsivežti peilį.

Tada žuvaujame. Aš tik paėmiau meškerę ir man jau traukia. Tėvai ir kai kurie vaikai žiūri į žuvį, kurią paskui paleidžiame. Kol aš laukiu, pastebiu ir kitų žuvis. Sakykime, kad nelabai gerai moku žuvauti. Jau kelis kartus sunarpijau savo virvę. Šiandien pagavau tik dar vieną žuvį.

Laikas pietums! Valgome gardžius „Sloppy Joe“ sumuštinius ir makaronus. Po pietų ruošiamės vaidinimui, o paskui darome rankdarbius dėl vaidinimo - kaukes, pagalvę ir žiedą. Šitaip pasidaliname rolėmis: Gintarė - merguzėlė, Alina - paukštis, Monica - arklys, aš - tarnas, Romas - Jonas, Matas - šuo.

Po kurio laiko einame maudytis į ežerą. Oi, kaip smagu! Lipame ant priepilaukos viduryje vandens ir šokame nuo jos. Juokiamės, šūkaujame ir bandomė užlipti ant priepilaukos nenaudojant kopečių. Bet, pagaliau laikas eiti... Liūdnos lipame iš ežero.

Mano mama paprašė manęs, Gintarės ir Alinos pravesti dainą laužo metu. Kadangi daugelis dainų jau kitų išrinktos, mes nusprendžiam pravesti „Dar neįok, dar sustok“. Pridedam ir judesius, kurie atrodo lyg šokame, o kiti - lyg vaidiname.

Staiga laikas laužui. Mes einame pro Joninių vartus ir prausiamės. Labai karšta, tai vanduo atgaivina. Prasideda laužas. Daug dainuojame. Žaidžiame „Skrido žvirblis per ulyčią“ ir dainuojame „Tango“. Brolis Paulius, kaip visada, praveda „Aky-taky-umba“. Mes visos nervingamės. Laikas mūsų vaidinimui. Neblogai išeina. Tada laikas dainai „Dar neįok, dar sustok“! Mes rūpinamės - naudoti judesius, ar ne. Pagaliau nutarėm, kad naudosim. Mama man sako, kad labai gerai išėjo - matė judesius ir mes skardžiai dainavome. Laikas plukdyti vainikus. Lėtai einame prie ežero. Mūsų rankose mirkčioja žvakės. Giedame „Sutelk mus, Viešpatie, būrin“. Aš paplukdam savo vainiką.

Sugrįžę prie laužo, užbaigiam su „Ateina naktis“. Po laužo ieškome paparčio žiedo, bet nerandame. Pagaliau mus sušaukia, kad visi keturi „žiedai“ surasti. Jie buvo spalvoti maišeliai su maistu padaryti „s-mores“. Padariau gardžius skanumynus. Šokoladas taip ištirpęs, kad reikia plėšti, o ne laužti! Bet vistiek skanu.

Pagaliau einame miegoti. Aš žinau, kad mes kalbėsime. Bet buvo ilga diena ir jau vėlu. Kalbamės, kalbamės ir po kiek laiko užmiegame. Buvo smagi diena ir stovyklėlė buvo sėkminga.

Įdomiausia diena stovykloje

sk. Rasa Kerelytė

Aš negaliu prisiminti visos dienos, bet tai ką aš prisimenu buvo labai smagu...

Tą dieną sesė Vanda mums pravedė labai smagų žaidimą. Ji ir sesė Virginija palydėjo mus į mišką prie jaunų šeimų pastovyklės, ten kur mes turėjome sporto šventę. Kai mes pasiekėm mažą pievą šalia takelio, vadovė mums pasakė užsirišti savo šlipsus ant akių. Aš nešioju akinius, tai juos nusiėmiau ir užkabinau ant marškinių prie kaklo. Mes visos sudarėm dvi linijas, pagal skiltis ir laikėmės rankomis. Niekas nežinojo ką mes darysime, nei kur eisime.

Vadovė mus nuvedė vingiuotu keliu kažkur miške. Tada kažkas paėmė mane už rankos ir nuvedė prie virvės. Ašėjau pagal virvę, kol paliečiau kažką ant virvės užrištą. Paliečiau ir nusprendžiau, kad ten buvo pririštas puodukas, panašus į tuos, kuriuos naudoja jūrų skautės. Tada aš supratau ką mums reikėjo daryti. Dar truputį nuėjau pagal virvę ir vėl sustojau prie pakabinto daikto. Šis daiktas buvo plaukuotas ir kietas. Pagalvojau...kas čia galėtų būti? Turėtų būti...teptukas! Paėjau truputį toliau ir atsimušiau į medį. Ir vėl einu pagal virvę kol suradau paliesti žiebtuvėlį, žibintą, plasikinį puoduką, peilį, šakutę, šaukštą, samtį ir dar kelis daiktus.

Tada mus palydėjo nuo virvės iki kitos mažos pievelės ir liepė nusirišti šlipsus nuo akių. Gavom po lapą popieriaus ir pieštuką ir turėjom surašyti viską, ką buvom palietusios. Mums pasakė, kad ant virvės buvo pakabinta apie dvidešimt dalykų. Nebuvo sunku, nes visa skiltis kartu galvojom ir nurašėm ką atsiminėm. Buvo konkursas - kas atsimins daugiausia dalykų. Neatsimenu kuri skiltis laimėjo, bet buvo smagu. Sugrįžom į mišką prie virvės ir viską apžiūrėjom. Visiškai buvom pamiršusios penkis ar šešis daiktus, arba neatspėjom kas jie buvo.

Pradėjom žygiuoti atgal į stovyklą. Staiga aš sustojau. Lėtai pridėjau ranką prie kaklo, kur buvau pakabinus mano akinius. Nėra. Kur jie dingio? Tuoj pasakiau sesei Virginijai, tai ji su sese Vanda pasilikio su manim akinių ieškoti. Neprisimenu kas palydėjo kitas seses atgal į pastovyklę.

Pradėjom ieškoti toj vietoj, kur mes užsirišom šlipsus ant akių. Viską apžiūrėjom, bet niekur neradom. Tada nuėjom prie mano skilties virvutės. Apžiūrėjom tą vietą gal penkis kartus, bet akinių neradom. Ant žemės daug lapų, kad sunku būtų pamatyti. Akiniai yra plonais, juodais metaliniais rėmeliais ir dideliais stiklais. Aš su sese Virginija sukalbėjom maldą šventam Antanui. Yra žinoma, kad šventas Antanas padeda žmonėms surasti prarastus dalykus. Tada pradėjom ieškoti ant takelio. Aš ropojau ant rankų ir kelių, veidu arti žemės. Galvojau, kad gal bus lengviau surasti jei lapus apčiupinėsiu. Gal jie po lapais. Bijojau atsistoti, kad akinių nesumindychiau. Taip ilgai buvom miške, kad man išsireikė eiti į tualetą. Palikus vadovės akinių ieškoti, sugrįžau į pastovyklę. Per užsiėmimus pastogėje vadovė pravedė pamoką, o man buvo labai sunku atkreipti dėmesį. Buvau labai susijaudinus dėl akinių. Jie brangūs ir nenorėjau pasakyti tėvams, kad reikės naujus pirkti. Be to, be akinių man prasideda galvos skausmai. Sesė Natalija mane nuramino sakydama, kad galėsimė grįžti ieškoti lankymo metu.

Diena praėjo su rūpesčiu ir liūdesiu. Prieš vakarienę mūsų viršininkė sesė Rita priėjo prie manęs kažką laikydama už nugaros. Nežinojau kas atsitiko - gal surado sumindžiotus akinius, gal broliukas ar sesutė užsigavo... Ji ištraukė ranką ir parodė...mano akinius! Ji užrišo man virvutę prie akinių, kad jie vėl nenukristų. Aš labai apsidžiaugiau. Nereikės pasakyti mamai, kad pamečiau akinius. Sesė Rita man pasakė, kad sesė Virginija juos surado, tai aš pasakiau mažą ačiū šventam Antanui.

Aš žinau, kad pamesti akinius nebuvo labai smagu, bet jų ieškoti ir žaisti skautišką žaidimą tikrai buvo!

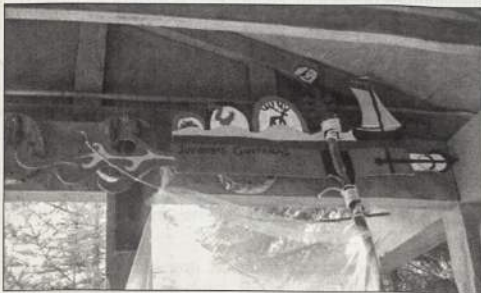
Sumani vadovė

ps. Lilija Gelažis

Jau registracijos išsiųstos, bet kažkaip trūksta laiko ruošti stovyklon, nors stovykliniai reikmenys surinkti, belieka juos supakuoti. Prisiminiau, kad buvo atsiųstos e-pašto žinutės - jaunų šeimų pastovyklės stovyklautojai prašomi paruošti stovyklinės ar skautiškos temos užsiėmimą. Mačiau, kad kiti tėveliai jau atsiliepė, bet aš dar nesugalvoju kokį užsiėmimą paruošti ir pravesti. Gal reikės parinkti pamoką iš praeitų metų sueigos.

Patys mažiausieji - liepsnelės ir giliukai mokosi dainuoti "Juodojo gintaro" pastovyklėje, Rake, MI

"Juodojo gintaro" vėtrungė

Vienos mamos užsiėmimo projektas smagiai skamba - padaryti piratų kepures. Čia ne skautiška tema...gal stovykla kažkaip susijus su piratais? Tada atkreipiau dėmesį į mūsų pastovyklės pavadinimą - "Juodasis gintaras". Tai iš rečiausio Baltijos jūros gintaro...., visos stovyklos pavadinimas "Gintaras". Bet piratai? Atsiminiau, kad Karibo piratų laivas buvo pavadintas "Juodasis perlas". Na, o mūsų tema - lietuviškas varjantas. Kokie gudrūs vadovai! Pažiūrėjau į tą piratų kepures siūlančią skautę, ir tik tada pastebėjau, kad tą darbelį siūlo mano ilgametė draugė, kurios nemačiau jau kelis metus, nes ji su šeima išsikėlė gyventi į Šveicariją. Greit peržiūrėjau visus e-pašto adresus ir pamačiau eilę matytų vardų, kelis naujus ir jų tarpe pamačiau dar kitą seniai nematytą draugę iš universiteto. Apsidžiaugiau, kad bus gerų, seniai nematytų draugių kartu su naujais vardais.

Pradėjau mąstyti apie savo dalyvavimą skautuose ir supratau, kad gyvenimas lengvai išskirsto skautus draugus. Kai pradėjau studijuoti universitete mane kvietė vadovauti vietiniai skautai. Deja į sueigas važiuoti reikėjo virš valandos, o aš neturėjau mašinos, tai atsisakiau. Mano mieste veikė tautinių šokių grupė ir vienas šokėjas žadėjo kiekvieną savaitę nuvežti į repeticijas. Taigi šokau tautinius šokius, bet su skautais turėjau pasitenkinti Kaziuko muge ir vasaros stovyklomis. Taip po truputį atitrūkau nuo veiklos, bet skautiškoji dvasia liko su manimi. Atostogaudavome gamtoje. Kartais su draugais, kartais tik su savo šeima. Kai gimė mūsų pirmoji dukra, suplanavome kelionę į tėvynę. Ne taip lengva keliauti su vienu metų mergaite, bet mes sugebėjome kompaktiškai susipakuoti. Vienas lagaminas su ratukais, prie jų prijūta mašinos kėdutė mažajai. Sulankstomą lovėlę nešė mano vyras, o man teko stumti vežimą ir nešti kuprinę.

Lietuvoje mašina ir keltu nukeliavom į Neringą ir važiuovom iki Nidos. Ten mes aplankėm dailininką, kurio dažnos darbu temos mums atrodė skautiškos - Nidos gamta, jos teršimas, apstatymas. Jis taip pat labai domisi senoviška kuršių kultūra. Gal tada, kai mums teko buriuoti Kuršių mariose dailininko rankomis padirbtu senovišku kurėnu, prasidėjo mūsų dukros meilė vandens ir vėjo...

Nusprendžiau vežti į stovyklą medžiagos apie kurėnus, vėtrunges ir Neringos kuršius. Juk jie tikrieji Lietuvos "piratai". Senoviški kurėnai tai plokščiadugniai burlaiviai. Jie padaryti iš ažuolo, kuris sušlapęs pajuojuoja. Su plokščiu dugnu buvo galima priplaukti prie jūros kranto. Tie kurėnai buvo labai naudingi dideliems kroviniams, net karves buvo galima lengvai per marias perkelti. Hm... gal būtų geras projektas padaryti vėtrunges, tik gal kiek sudėtingas 3-6 metų vaikūčiams.

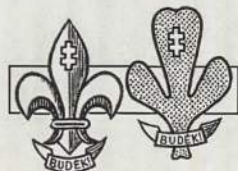
Pasiruošę didžiajam paradui.

Stovykloje papasakojau mūsų pastovyklės vadovei Julijai apie kurėnus. Atrodo, kad jau prieš stovyklą ji buvo nusprendusi statyti laivą, bet kai ji kantriai klausėsi mano pasakojimo, suprato jog laivo statymo pareiga bus man tinkama. Išpjoviau "laivą" iš didelės vandens tanko dėžės. Jį juodai nudažė liepsnelės ir giliukai su tėveliais. Papasakojau sesei Julijai apie stačiakampę didžburę ir trikampį džibą, ir ji surado tam tinkamas šakas. Sėdė Ramona buvo atvežusi baltos medžiagos, kuri gerai tiko burėms. Ant juodo fono geltonomis raidėmis nudažiau uosto ir laivo vardus: Rakas - Juodasis Gintaras. Liko padaryti vėtrungę. Neringos gyventojai puošia savo namus dailiomis vėtrungėmis, kurios yra panašios į vėjarodes, rodančias vėjo kryptį ir puošia kurėno stiebo viršūnę. Kiekvienas uostas turi savo vėliavą, jos spalvos taikytos prie to uosto vėtrungių. Mūsų vėtrungę turėjo būti sava.

Juodojo gintaro pastovyklės spalvos - Lietuvos trispalvės. Inkaras ir gelbėjimo ratas pririštas priekyje. Nudažiau geltonas Michigano ežero pakrantės smėlio kopas. Ant jų stovi Rako stovyklavietės vietiniai gyventojai: varlė, voverė ir elnias. Rodyklės priekyje vėjo kelią rodo senoviškas kurėnas. Ažuolo lapas su piratu giliuku puošia vėtrungės viršūnę, o raudona liepsnelė padarė gražią uodegą. Buvo smagu piešti, dažyti ir iškirpti vėtrungę pastovyklės pastogėje, kur ateidavo ir išeidavo vaikai ir tėveliai. Kartais darbus palengvinti užtraukdavom skautišką dainą, kartais klausiausi vaikų ir miško gyventojų džiaugsmingo triukšmo. Kai pagaliau išdžiuvo dažai, o kartais ne tik vaikams trūksta kantrybės, pritivirtinom vėtrungę prie stiebo viršūnės. Sėdė Julija gerai viską pririšo Gintaro vadovių mokykloje išmoktais skautiškais mazgais.

Mūsų pastovyklė entuziastiškai "plaukdavo" į vėliavų nuleidimus Juodojo gintaro kurėne. Laive buriavo giliukai - piratai ir raudonplaukės liepsnelės - undinėlės. Stiebą nešė jūrų budžiai tėveliai, o palydėjo muilo burbulus pučiantys tėveliai ir seneliai. Iš tolo mūsų pastovyklė nelabai skautiškai atrodė, ypač, jei palygini mūsų margą būrelį su tvarkingomis uniformomis pasipuošusiomis skautų ir skaučių eilėmis. Bet liepsnelių ir giliukų pastovyklė yra gražus pavyzdys nenusitojančios skautiškos dvasios. Juodojo gintaro pastovyklės seniūnai - tai tėveliai ir seneliai, kurie moko savo atžalas su atvira širdimi ir džiaugsmu budėti, stebėti nuostabų pasaulį ir mokytis vieniems iš kitų žaidimais ir šypsena.

Nuotraukos ps. L. Gelažis

Buriavimo ir Chicagos tuntų "Gintaro" stovyklos 2010 m.

prit.s.v. s.fil. Tomas Dundžila

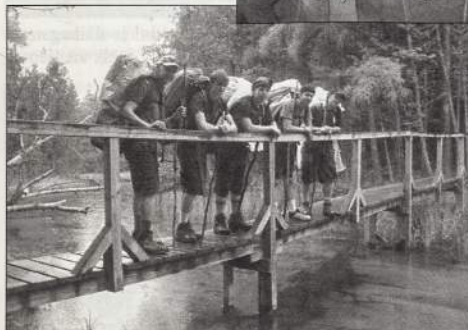

Buriavimo stovykla Rako stovyklavietėje prie Eden ežero buvo aukštos kokybės mokykla, kurioje jauni, gabūs vadovai pravedė visą programą. Nuotraukoje - pietūs ežero pakrantėje.

Stovyklos pradžioje stovyklautojai pasistatė gražius vartus.

Vakarinei programai pasiruošusios Karina, Kasandra, Izabelė, Žiema ir Gabrielė.

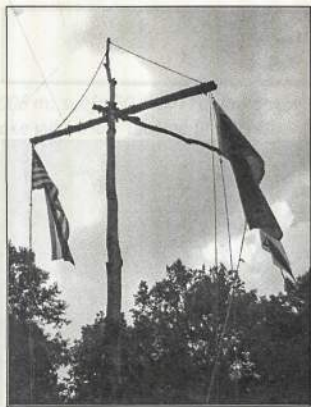

"...patyrimo daugiau gauti..." sunkias kuprines per lietuviškus tūnus. Donatas ir prit. skautai - Mykolas, Aleksas, Julijonas ir Teriukas.

"Ejo skautas iškylauti..." "Gintaro" stovykloje iškylon pasiruošę "Lituanicos" tūno skautai Mozė, Adomas, Mantas, Matas, Lukas, Mykolas, Vincas ir Linas (su lazda).

Darbas, džiaugsmas, pareiga - Gintarinė stovykla!
g. Krista Weir

Ranka rankon, mes kartu...*vyr.sk. Diana Ramanauskaitė*

Rakas 50

s.v. v.s.fil. Vytenis Lietuvninkas

2006 m. suėjo 50 metų kai Rako stovyklavietėje, Custer, MI stovyklauja lietuviai skautai. 1968 m. Rake vyko V-oji Tautinė ir 1993 m. - Jubiliejinė stovyklos.

Užkursim laužus mūsų stovyklos,
Tegul padangė sužėruos.
Pabus paukšteliai Rako miško
Kai Lituania dainuos.
v.s. Vladas Vijeikis

T A I K O S Š V I E S A

**I Tavo rankas Taikos šviesą mes keliam,
Suteiki mums meilę, ramybę širdžių.
Globoki šią šalį - beržų ir smutkelių
Nes viską gali, Dangaus Tėve, tik Tu.**

**Betliejaus šviesa ši baltoji žvakutė,
Tešildo ji mus ir paguodžia visus.
Kad žemę apšviestų liepsna jos mažutė,
Kad amžiais ji šildytų mūsų namus...**

s. Rita Fabijonienė

Betliejaus Taikos ugnis, tai liepsnelė uždegtą Jėzaus gimimo vietoje. Jėzus Kristus yra pasakęs "Aš pasaulio šviesa". Ši ugnis pirmiausia primena Betliejuje gimusį Jėzų, simbolizuoja brolybę, draugystę, taiką.

s.v.ps.kun. Vilius Viktoravičius (Klaipėda)

Betliejaus Taikos ugnies ideja kilo 1986 m. Austrijoje, socialinės paramos akcijos metu "Šviesa tamsoje". Pavyzdingas vaikas iš Austrijos keliauja į Betliejų ir uždega žvakę, kurią kaip taikos ir vilties simbolį parveža į Vieną, ir platina savo šalyje. Iš pradžių šis paprotys apėmė tik Austriją, tačiau labai greitai taikos ugnis skautų bei visų geros valios žmonių dėka išplito po visą pasaulį.

ps. Žibutė Gadeikytė (Klaipėda)

*j.s. Onutė Savickienė Immaculate Conception
bažnyčioje gieda giesmę švč. Marijai.
Stebi - Taisa Browar.*

JAV-ėse Taikos šviesa (Peace Light) buvo atvežta prieš 9 metus. 2010 metais ją iš Betliejaus į New York atskraidino Austrian Airlines kompanija.

Lietuvių skautų sąjungos rajonuose Taikos šviesa pasklido 2010 m. j.s. Onutės Savickienės dėka. Pateikiame ištrauką iš jos pirmo laiško:

“Sesė Laura (j.v.s. Lapinskienė, “Nerijos” tunto tuntininkė Chicagoje. Red.) ir aš vakar, gruodžio 1 d. perėmėm Taikos šviesą. Buvo nepaprastas pergyvenimas. Nepažįstami žmonės tapome bičiuliais.

Latvių, ukrainiečių, lietuvių ir amerikiečių skautų atstovai susitikom Palatine, IL miestelyje, ukrainiečių Immaculate Conception bažnyčioje. Visi kartu, kiekvienas savo gimtąja kalba sukalbėjom Tėve mūsų, aš pagiedoju giesmę Marijai. Pabaigai mudvi parodėm kaip mes susiimam rankomis vakarinei “Ateina naktis”. Kai sustojom į ratelį ir susiėmė rankomis kiekvienas savo kalba giedojom “Ateina naktis”, pajutom nuostabią draugystę!

Mes tikime, kad Dievo Šviesa mus visus apšviečia ir norime pagerbti mūsų tėvelių, senelių ir prosenelių stiprybę ir meilę.”

Taikos šviesos žvakeles sesės Onutė Savickienė ir Laura Lapinskienė gruodžio pradžioje išsiuntė visiems LSS rajonams.

*Šv. Kazimiero seserų vienuolyno koplyčioje, Chicagoje, skautai atvežė Taikos šviesą:
fil. Erika Brooks,
ps. Rasa Ramanauskienė,
v.s.fil. Donatas Ramanauskas,
j.s. Laima Bacevičienė,
j.sk. Tomas Savickas ir
j.s. Onutė Savickienė.*

Rašo v.s.fil. Tadas Dabšys iš Los Angeles, CA:

„Iš JAV Vidurio rajono Taikos šviesa atkeliavo į Ramiojo vandenyno rajoną. Gruodžio 14 d. man buvo didelė garbė priimti Taikos šviesą iš j.s. Vilijos Kielienės (Chicago). Susitikom Huntington Beach Pier, prie pat Ramiojo vandenyno, sukalbėjom maldele ir pasidalinom įspūdziais apie mūsų šeimų ilgą pažintį.

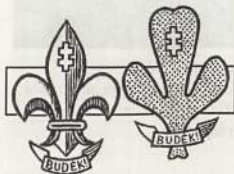
O toliau siųsime Taikos šviesą į Australiją!

Gruodžio 26 d. Ramiojo vandenyno rajono vadas v.s.fil. Vytenis Vilkas perdavė Taikos šviesą LSS Tarybos pirmininkui v.s.fil. Gintui Taorui, kuris ją perduos v.s. Henrikui Antanaičiui Australijos rajono stovykloje.”

Chicagoje, sesės Onutė ir Laura išdalino Taikos šviesą visose lietuvių bažnyčiose, šv. Kazimiero seserų vienuolyne, senelių namuose, visiems lietuvių skautų vienetams.

*Prie Ramiojo vandenyno kranto gruodžio 14 d.
v.s.fil. Tadas Dabšys perima Taikos šviesą iš
j.s. Vilijos Kielienės.*

Los Angeles šv. Kazimiero bažnyčioje gruodžio 26 d. Taikos šviesa dalinasi LSS Tarybos pirmininkas v.s.fil. Gintas Taoras ir Ramiojo vandenyno rajono vadas v.s.fil. Vytenis Vilkas. Stebi klebonas kun. Tomas Karanauskas.

Nuotr. v.s. Albino Seko

“Skautų aidui” įteiktą Taikos šviesos žvakelę gruodžio 17 d. “Sietuvos” draugovei Lemonte uždegė vyr.sk. Gintra Narienė, draugininkė s. Irena Kirkuvienė ir SA red. v.s. Alė Namikienė.

Taikos šviesą priėmė Los Angeles lietuvių skautų vadovai - Vytenis Vilkas, Albinas Sekas, Daina Kasputienė, LSS išdininkė Irena Markevičienė, Tarybos pirmininkas Gintas Taoras, Jūratė Venckienė, LSS Kontrolės komisijos pirmininkė Audra Reivydienė, Lionė Vilimienė, Juozas Venckus, Regina Polkaitienė, Birutė Viskantienė ir Aldona Venckūnienė. I. Markevičienė ir G. Taoras buvo susistoje Los Angeles prieš skrendant į Australijos rajono stovyklą.

I Bostoną Taikos šviesą nuvežė LSB skautų vyčių skyriaus vedėjas s.jil. Ričardas Chiapetta (Chicago) ir jį šv. Petro parapijos bažnyčioje priėmė "Žalgirio" tunto skautai vyčiai - Darius Hickey, Saulius Šležas, Simas Phillips, Vytautas Štuopis, kibonas kun. Stephen Žukas, Aleksas Šukys, ps. Gintas Adomkaitis ir tuntininkas s. Romas Juozelskis

Immaculate Conception bažnyčioje, Palatine, IL priėmė Taikos šviesą stovi: Julian Vasyil Hayda, PLAST Ukrainian Scout Association, Taisa Browar, PLAST Ukrainian Scout Association, Guntis Dabolins, Latvian Scout Association and Peace Light coordinator, Joe Reding, BSA, Andres Durbak, Scoutmaster PLAST, Roger Knuteson, BSA. Priekyje klūpi j.v.s. Laura Lapinskienė ir j.s. Onutė Savickienė.

Nuotr. Peace Light.org

Philadelphijoje Taikos šviesą perima v.s. Danutė Surdėnienė iš JAV Atlanto rajono vado s.v.ps. Tomo Skučo.

LIETUVIŲ SKAUTŲ SAJUNGOS ARCHYVAS-MUZIEJUS

v.s.fil. Ritonė Rudaitienė

Prabėgę 20 metų, kai savo darbą 1980 m. Jaunimo centre, Chicagoje, pradėjęs Lietuvių skautų sąjungos (LSS) archyvas-muziejus atrado dabartinę pastogę Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL. Archyvo įkūrėjai v.s. Jonas Paronis, j.v.s. Antanas Levanas ir v.s. Sigitas Miknaitis jau pasitraukę iš gyvybių tarpo. Dabar jame dirbuojasi v.s. Gediminas Deveikis (vadovas), fil. Rimantas Penčyla, v.s. Romas Puodžiūnas ir fil. Šarūnas Rimas. Patarimais ir technikos reikalams talkininkauja v.s. Romas Fabijonas.

LSS Archyve-muziejuje yra renkama ir kataloguojama užsienio lietuvių skautų veiklos istorija: įvairūs dokumentai, buvusią vadovų asmeniškai archyvai, skautiška periodinė spauda, knygos, nuotraukos, filmai, vaizdažuostės, dainų kasetės ir t.t. Muziejaus kambaryje eksponuojami paveikslai, medžio drožiniai, vėliavos, gairės, skautiški ženklai, skautininkų prisiminimų palikimai. Iki šiol pilnai sukataloguota 100 dėžių, dar 20-30 dėžių laukia eilės. Neseniai buvo susilaukta a.a.v.s. Petro Molio 17-ka sklidinai supakuotų dėžių siunta.

Kadangi pradeda trūkti vietos (80% jau užpildyta, o niekas neišmetama), labai reikalinga kompiuterizacija. Archyvo darbuotojai ieško geros elektroninės - "soft wear" programos ir gerų patarėjų taip archyvinę medžiagą sutvarkyti, kad ji visur ir visiems galėtų būti prieinama, fiziniai neatsilinkant į patį archyvą. Svarbu, kad užsienio lietuvių skautijos veikla istorijos tekmėje nepražūtų. Labai ieškoma mecenatų ir skautininkų pagalbos netik kompiuterizacijos išlaidoms padengti, bet ir Archyvo-muziejaus patalpų nuomai, kuri šiais metais pakilo net 59%. Archyvo-muziejus išsilaiko vien Lietuviškosios skautybės fondo dėka, nes kitokių įplaukų neturi.

LSS Archyve-muziejuje sutelkta medžiaga daugiausia naudojasi skautiškų vienetų vadovai, ieškantys informacijos savo veiklai papildyti ir pagilinti. Taipogi, ruošiant stovyklas, stovyklines programas, kartais ir

Lietuvių skautų sąjungos Archyvo-muziejaus nuoširdūs ir atsidavę tvarkytojai s.v.fil. Šarūnas Rimas, v.s. Romas Puodžiūnas, v.s. Gediminas Deveikis (vadovas) ir s.v.fil. Rimantas Penčyla.

mokslo reikalams. Sukaupia medžiaga būtų galima plačiau ir daugiau naudotis jei ji būtų lengvai prieinama vartojant šių dienų kompiuterinę sistemą.

Visi skautiškieji vienetai ir jų vadovai yra skatinami savo siunčiamą turą peržiūrėti ir patikrinti ar visi dokumentai, fotografijos, skautiški darbai, vėliavos, gairės ir t.t. turi pažymėtus metus, vietoves, dalyvius. Daug fotografijų, dėl trūkstantų žinių, archyviniai tampa bevertėmis.

Muziejaus kambario pertvarkymas eina prie galo. Netrukus visi būsite laukiami ir maloniai priimti.

Įvairių medžio drožinių rinkinys LSS Archyvo muziejiniam kambaryje.

SUSITIKIMAI, PRISIMINIMAI

Brolio Viliaus Bražėno netekus
v.s. Česlovas Senkevičius

Skubančio laiko laiptais leidžiūosi žemyn į praeitį, š.m. spalio 3 d. sužinojęs, kad brolis Vilius iškeliavo NAMO. Jis mano akyse liko panašus į tokį, kuris niekada niekur neiškeliaus, nes čia reikalingas. Tai ne pirmoji mano tokia apgaulinga iliuzija, kuri kartais gelbsti bendraujant su artimaisiais...

Žinią, kad jau ir Vilius Bražėnas iškeliavo, sutikau kažkaip lengvu atodūsiu ir šypsenėle - juk kiek kartų esame susitikę, tiek kartų besišnekučiuodami mėginavom ir viską pažūrėti linksmiai. Ir mudiviet tai sekdavosi. Rodos, ir vėlniui išdygdavo sparnai, nes gėrio yra visur, tik reikia ieškoti...

Pirmą kartą brolį Vilių pamaciau II-oje Tautinėje stovykloje 1938 m. A. Panemunės šile. Studentišką kepuraitę užsidėjęs, persijuosęs Korp!Vytių juoste, skautiškai uniformuotas jis stovėjo šalia prezidento A. Smetonos stovyklos atidarymo iškilmeje. Skambiu balsu kažką skaitė. Mes, iš provincijos atvažiavę skautukai, stovėjome rikiuotėje ir klausėmės kalbų. Kas tas šalia prezidento stovėjęs studentas, tik vėliau sužinojau, kad Vilius Bražėnas, programos vedėjas ir vyriausias laužavedys. Nedaug ką reiškė mums, vaikams iš provincijos, ta pavarde, netgi ir tas pavadinimas ką jis čia veikia. Bet aš sau vienas pagalvoju, kad tas studentas vistiek turi būti ne eilinis, nes bet kokio nestatys šalia prezidento. Kad jis toks buvo, vėliau teko įsitikinti. O stovyklos metu mačiau jį vakarais prie lauzų mosikuojantį lazdele ir skambiu balsu dainuojantį "Atgimė tėvynė..." o pabaigai - "ei čina, čina" - ir kur beatsiminsi viską...

Pamaciau jį vėl po daugelio metų, praūžus Antram pasauliniam karui, 1946 metų skautų, -čių vadovų suvažiavime Augsburgėje, Vokietijoje. Jau nebe studentas, bet šmaikštus, gyvas, draugiškas, skamba balso skautininkas iš kažkur. Atstovavau "Švyturio" tuntu, jaučiausi mažas tarp didelių, klausiausi, kaip jie ginčijasi - Čepas, Kuprionis, Saulaitis, Palčiauskas, Krausas, nematyti kunigai, daugybė nepažįstamų veidų. Ir Bražėnas vis pakyla iš vietos: tai kokį juoką suriečia, tai pastabą išdėsto. Parsivežiau įspūdį, kad jis stovėjo Čepo pusėje. Neapsirikau. O gi smagu buvo, kad ir aš jaučiausi panašus esąs...

Po to kurį laiką nebuvom susitikę. Tačiau apie jį vis šį tą sužinodavau. Nustebau išgirdęs, kad jis į lietuvišką operą pateko. Stebino ir tos operos atsiradimas. Ir ko nebuvo tais įdomiais lageriniais laikais! Vilius - geras tenoras, bet išbandė ir savo aktorinius gabumus. Lietuviškas G.A. Rossini "Sevilijos kirpėjas" Vokietijoje karo pabėgėlių pastatytas - tai jau tikrai unikumas operų istori-

s. Vilius Bražėnas ir v.s. Česlovas Senkevičius susitikę Floridoje atostogų metu

joje. Pridėjus dar, kad toje operoje dainavo skautininkas - kas begali būti įdomesnio! Džiaugėmės ir didžiavomės tuo įvykiu. O aš tada pagalvoju, kad yra žmonių, kurie visur tinka; Bravo, Viliau, tu esi toks! Sakau "esi", nes palikimas nemiršta.

Iš tų dienų Vokietijoje įstrigo atminty vienas vakaras, praleistas prie liepsnojančio židinio kažkokiame pilyje Horneburge, kur buvo sulėkę skautai vyčiai į savo sąskrydį. Po tris dienas trukusių pašnekiesių ir užsiėmimų norėjosi tą skautišką šurmulį užbaigti ramiai ir simboliškai. Nutarėm neskubėti į stojį ir palaukti paskutinio nakties traukinio, einančio į Hannoverį. Mes kelį buvome iš "Švyturio" tuntu, du iš Tiubingeno ir ... Vilius, berods, iš Detmoldo. Tos kelios valandos buvo labai turiningos - dainavom, klausėmės Viliaus pasakojimų ir anekdotų, diskutavom apie skaitybę... Atsiveikindami nutarėm vėl kada susitikti ir panašiai pabuvoti. Deja, nebeteko, nes jau buvo 1949-iejį, prasidėję užjūrius skirstymosi metai.

Su Viliumi susitikau ketvirtojoje Tautinėje stovykloje Pontiac, MI, 1958 m. Vėl Viliaus laužai, pajuokavimai vos žodį ištarus, smagi aplinka, tvirtai dengusi visus naujakūrystės rūpesčius. Atsimenu - vieną popietę abu važiuojame į miestelį pasidairyti. Artėjant kryžlebei, iškilu klausimas, į kurią pusę sukti. Aš - į dešinę, jis - į kairę. Važiuojam dar nenutarę, o laikas sukti. Tada Vilius: "Geriausia per vidurį"... Ir įvažiuom į tokią plačią pievą, pasirodo - parką. Sužiuoro žmonės. Juokėmės išlipę - va, ir pasiklydo skautai... Po šios stovyklos ilgėliau pabendrauti nebeteko.

Tačiau ryšiai nenutrūko - susirašinėjom, kai kada jis pasirodydavo Toronte, bet jau buvo pradėjęs varyti naują politinės veiklos vagą, ir tai ne vien lietuviškuose dirvonuose. Sykį atsiliepdamas į jo straipsnį parašiau, kad Vilius Bražėnas dirba vienas už visus. Šitas sakinyš jam patiko, ir jį užtikau vienoje jo knygoje, kurioje jis minėjo mano draugystę. Jo savanoriškai priimtoji misija Amerikoje skelbti komunizmą kaip rimtą visos žmonijos priešą

susilaukė įvairių vertinimų. Ir vis dėlto jį geriausiai suprato ir labiausiai vertino Lietuva, į kurią jis grįžo žmonai Edai mirus. Prieš keletą metų jį aplankiau Vilniuje, Jankausko gatvėje, kur jis buvo pasinėręs į niekada neušibaigiančius darbus, jei per savo raštus nori iki galo išsakyti susikaupusią nuomonę, patirtį ir daugelio nematomą tiesą. Berods, jis tada rengė savo knygą "Po dvylika vėlių". Amžius nei darbštumo, nei nuotaikos nebuvo pakeitęs, sakyčiau, gal net labiau tuos dalykus suderinęs. Pašnekučiavom, pajuokavom, keltuvu abu nusileidom, kieme palaukėm taksisto...

Tai buvo paskutinis susitikimas. Beliko laišakai ir straipsniai "Tėviškės žiburiams"... ir skautų dainuojamos jo dainos. Beliko tarti ir viešai skelbti žodžiai, kurių, rodos, kiekviena raidė reiškė meilę Tėvynei. Išsėkis ramybėje, broli Viliau, "laužai liepsnoja jau rytuos"... Tartum laužavedžio lazdele perdavei kitiems kažką brangaus ir nebesuskaičiuojamo...

Ačiū už valandas, kai buvome kartu...

IŠLYDĖTI...

v.s. Lidija Manomaitytė-Čepienė
1910 - 2010

Lietuvių Skaučių Seserijos Vyriausioji Skautininkė 1958 - 1960 m.

IV Tautinėje stovykloje 1958 m.: Nijolė Užubalienė, Joana Krutulienė, Juzė Aglinskienė, Sofija Jelionienė, Antanė Mačiuikienė, Grasilija Meiluvienė, VS Lidija Čepienė, Liucija Puskepalaitienė, Aldona Ščiukaitė, (?), Kazė Kuraitytė

v.s. Lidija Čepienė gimė 1910 m. liepos 10 d., mirė 2010 m. lapkričio 18 d. Boston, MA.

Į paskautininkės laipsnį pakelta 1933 m., skaučių vadovių kursas Adelboden, Šveicarijoje, baigė 1934 m., Klaipešos tunte nuo 1935-ųjų metų buvo skaučių skyriaus vedėja.

Vokietijoje, 1945 m. dalyvavo laikinoje Lietuvos skautų sąjungos vadijoje kaip skaučių skyriaus vedėja. Pilnai atkūrus Lietuvos skautų sąjungą Vokietijoje, sesė Lidija buvo Tarybos narė 1946-1949 m. ir tuo pačiu anglų zonos vadeivė. Nuo 1949 m. iki 1953 m. Skaučių Seserijos vadijoje ėjo jaunesniųjų skaučių skyriaus vedėjos pareigas.

JAV-ėse 1951-1953 m. buvo skaučių "Baltijos" vietininkijos vietininkė, Bostone, ir 1957 m. - tuntininkė.

1954-57 m. Lietuvių Skaučių Seserijos vadijoje buvo vadovių lavinimo skyriaus vedėja, tuo metu jos vedamiems vadovių kursams suteikusi Gintaro vadovių mokyklos vardą. Nuolatinė "Skautų aid'o" bendradarbė nuo 1946 m.

Einant Skaučių Seserijos Vyriausios skautininkės pareigas, sesei Lidijai teko vadovauti Seserijos pastovyklei IV Tautinėje stovykloje prie Detroito, MI.

AN

s. Regina Apirubytė-Vaitkevičienė-Vaitkienė

s. Regina Vaitkevičienė gimė 1932 m. rugsėjo 4 d. Klaipėdoje, mirė 2010 m. lapkričio 27 d. New Buffalo, MI. Palaidota Pine Grove Cemetery, New Buffalo, MI.

Sesė Regina vyresniosios skautės žodį davė “Švyturio” tunte, Wattenstedt, Vokietijoje ir vadovavo skautėms.

JAV-ėse nuo 1951 m. skaučių “Aušros vartų” tunto vadijos, Chicagoje, narė, taip pat ilgametė vyr. skaučių/skautininkių “Mirgos” būrelio vadovė (nuo 1957 m.). 1967-1969 m. “Birutės” draugovės draugininkė, vadovė daugelyje “Aušros vartų” tunto stovyklų. V Tautinėj stovykloj 1968 m. ir Jubiliejinėj

stovykloj 1973 m. dirbo paukštyčių pastovyklėse. 1969 m. sesė Regina buvo tunto “Medeinės” stovyklos viršininke; tuo metu stovyklą nusiaubė didelė audra. Audrai praėjus, palapinės atstačius, visoje stovykloje nuskambėjo daina - “Visos skautės myli Regina!...”

s. Regina Vaitkevičienė 1976 m. buvo “Aušros vartų” tuntininkės ps. Dalės Gotceitienės pavaduotoja. Į paskautininkes pakelta 1967 m., į skautininkes - 1971 m. Sesės Reginos vyras a.a. Vincas Vaitkevičius buvo ilgametis “Aušros vartų” tunto rėmėjas, pastatų Rako stovyklavietėje statytojas.

AN

s.fil. Justinas Kirvelaitis

s.fil. Justinas Kirvelaitis, gimęs 1933 m. Šakių apskrityje, mirė Chicagoje 2010 m. gruodžio 13 d. Palaidotas Lietuvių Tautinėse kapinėse.

Brolis Justinas skautas nuo 1945 m. Vokietijoje. Detroito skautų “Baltijos” tunte buvo “Mindaugo” skautų draugovės draugininku, stovyklos “Laisvoji Lietuva” viršininku 1957 m.

Chicagoje buvo oro skautų “Dariaus ir Girėno” d-ės draugininku, “Lituanicos” tunto dviejų stovyklų, Rake, viršininku - 1975 m. ir 1980 m. “Lituanicos” tunto tuntininku 1982-1986 m. Taip pat aktyviai

dalyvavo filisterių skautų veikloje.

s.fil. Justinas Kirvelaitis buvo išrinktas Lietuvių skautų brolijos Garbės gynėju 1991-1993 m. kadencijai. Vėliau - ilgametis LSS Archyvo ir Muziejaus darbuotojas Pasaulio lietuvių centre Lemonte.

Liūdesy lieka sūnus fil. Audrius su šeima ir fil. Vytenis, ASS Centro vadijos pirmininkas.

Šeimos pageidavimu, a.a. Justino atminimui aukos buvo skirtos Rako stovyklavietei.

AN

ps. Danutė Bubelytė-Kurauskienė

ps. Danutė (Dana) Kurauskienė staiga mirė 2010 m. gruodžio 25 d. Daitona Beach, Floridoje. Gyvendama Chicagoje buvo aktyvi skaučių “Kernavės” tunto narė, padėjėja statant “Kernavės” pastatą Rako stovyklavietėje 1968 m.

Bus laidojama šį pavasarį Wisconsin Dells, WI, šalia

savo tėvų Magdalenos ir Juozo Bubelių ir brolio j.s. Gedimino Bubelio, buv. jūrų skautų vadovo “Baltijos jūros” tunte, Chicagoje. Lieka dukra Daiva ir sūnus Almis su šeimomis.

AN/MČ

j.b.ps. Raimundas Nikodemas Namikas

ps. Raimundas Namikas gimė 1935 m. spalio 13 d. Kaune, mirė 2010 m. lapkričio mėn. Wasagoje, ON.

Brolis Raimundas skautauti pradėjo Goettिंगene, Vokietijoje, o į jūrų skautų veiklą įstojo Toronto, Kanadoje. Pirmame “Rambyno” tunto, Toronto, dešimtmetyje buvo jūrų skautų vadovas. 1957 m. Raimundas su Vygantū Valaičiu “Budys III” jachta iš Toronto nuplaukė į Montreal, į Otawą ir aplink Lake Ontario grįžo į Toronto padarę 1000 mylių kelionę. Taip pat jie su Sea Scout Group 51 dalyvavo Pasaulinėj jamboree prie Niagaros, ON.

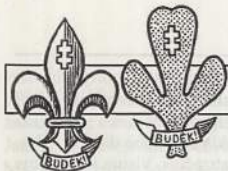
Vėliau brolis Raimundas buvo nuoširdus jūrų skautų veiklos rėmėjas, visada stengėsi skleisti žinias apie Lietuvos (kurioje lankėsi ir 2009 m.) jūrininkystę ir jūrų skautų veiklą. Nuo 2008 m.

padarė keletą ilgų kelionių. Pats vienas nuburiavo nuo Meaford, Nottawasaga Bay į šiaurę pakraščiu Georgian bay skersai į Lake Huron iki Alpena, Michigan. 2009 m. vėl išplaukė St. Lawrence (Šv. Lauryno) upe į šiaurės Quebec iki Tadoussac netoli Atlanto vandenyno. 2010 metais plaukė skersai Nottawasagos įlankos iki Cedar Point uosto, Penetanguishene.

j.ps. Raimundas Namikas buvo nuoširdus, draugiškas žmogus, tai man, čia rašančiai, teko patirti, kai pirmą kartą pasimatėme 2009 m. Buvo tikras jūreivis - labai drąsus, labai pasitikintis Dievu ir savo Angelu sargu.

Jo netekę liūdi žmona j.v.s. Elena Namikienė, sūnus Juozas, sūnus Simonas su šeima.

AN

Betliejaus Taikos ugnis

Labai sėkmingai šiais, 2010 metais Klaipėdos krašte buvo įgyvendinta Betliejaus Taikos ugnies akcija. Ugnimi buvo pasidalinta visose Klaipėdos bažnyčiose: šv. Juozapo darbininko, Kristaus Karaliaus, Marijos Taikos Karalienės, šv. Kazimiero, šv. Brunono

visuomenines institucijas, ligonines, senelių prieglaudų, kalėjimus, pas tuos žmones, kurie liūdi ir kuriems trūksta šviesos...

Ši ugnis simbolizuoja žmonijos brolybę, draugystę ir taiką. Žvakės liepsna siekiama įžiebti taiką ir ramybę pirmiausia mūsų visų širdyse, sklaidžiant ją savo šeimoje, bendruomenėje, šalyje ir visame pasaulyje. Iš rankų į rankas, per visą pasaulį perduodama ugnis neša viltį, gėrį ir taiką. Šios Betliejaus ugnies akcijos tikslas yra pasiekti kuo daugiau žmonių, nesvarbu kokio socialinio jie sluoksnio ir paskatinti juos aktyviai kurti taiką pirmiausia savo širdyje ir aplinkoje, siekti tolerancijos kiekvienam žmogui nepriklausomai nuo jo religijos, kultūros, rasės ar politinių pažiūrų.

Manau, kad Betliejaus ugnies istorija jau visiems puikiai žinoma, bet aš pasikartosiu tiems, kurie jos gal būt nežino.

Betliejaus taikos ugnies ideja kilo 1986 m. Austrijoje socialinės paramos akcijos metu „Šviesa tamsoje“, kuomet ypač pasižymėjęs vaikas iš Austrijos keliauja į Palestiną ir Betliejuje uždega žvakę, kurią kaip taikos ir vilties simbolį parveža į Vieną ir platina savo šalyje. Iš pradžių ši tradicija apėmė tik Austriją, tačiau labai greitai taikos ugnis skautų bei visų geros valios žmonių dėka išplito po pasaulį. Šiuo metu Taikos šviesos nešimas yra virtęs nauju, džiaugsmingu Kalėdiniu papročiu, užkariavusiu širdis žmonių, kurie siekia taikos šiame neramiame XXI amžiuje.

ps. Žibutė Gadeikytė

Betliejaus Taikos šviesą priėmė Klaipėdos meras Rimantas Taraškevičius. Šalia jo - "Skautų aidų" bendradarbis ps. Žibutė Gadeikytė.

Kverfurtiečio koplyčia bei su Klaipėdos meru Rimantu Taraškevičiumi. Neužmiršti buvo ir ligoniuokai besigydantys Klaipėdos Universitetinėje ligoninėje, aplankyti ir nudžiuginti seneliai senelių namuose.

O viskas prasidėjo, kaip ir kiekvienais metais...

Taigi šiais metais Betliejaus ugnis pasiekė Klaipėdą gruodžio 18 d. traukiniu Vilnius-Klaipėda, kuris per visą Lietuvą važiuodamas dalijo ugnį stotelėse. Stotelių buvo daug! Kaišiadorys, Jonava, Kėdainiai, Radviliškis, Šiauliai, Pavenčiai, Telšiai, Plungė, Kretinga, Giruliai, Klaipėda. Traukinio vagonas, kuriame buvo vežama ugnis, buvo pažymėtas specialia akcijos atributika. Kiekvienoje stotelėje laukiantys skautai toliau sklaidė ugnį savo miestuose ir miesteliuose.

Lietuvos skautiškų organizacijų skautai ir skautės šiame renginyje dalyvauja jau daugiau nei 10 metų. Šiais metais Betliejaus taikos liepsnelę vėl perimsime iš savo kaimynų lenkų skautų ir jos kelias, padedant skautams ir skautėms, taip pat ir visiems geros valios žmonėms, bus tiesiamas į bažnyčių bendruomenes, šeimas, į

Klaipėdos skautai, pasiruošę vežti Taikos šviesą toliau, laukia traukinio.

Nuotr. ps. Ž. Gadeikytės

Biržų jūrų skautai

Linksmi užsiėmę Radvilų jūrų skautai Biržuose.

Šiaurinės Lietuvos Biržų mieste įsisteigė jūrų skautų vienetą. Kol Lietuvos skautų junginiai veikia savistoviai, Biržų jūrų skautai yra remiami Evangelikų reformatų parapijos. Panašiai bažnyčių remiami skautai susibūrę ir JAV-ose. Biržų skautai tarėsi prisijungti prie abiejų konkuruojančių Lietuvos organizacijų, bet nusprendė veikti nepriklausomai. Vienetas pasivadino garsiųjų Lietuvos didžiųjų Radvilų vardu. Radvilų jūrų skautams gali priklausyti bet kurios tautybės narys. Berniukai ir mergaitės, vyrai ir moterys skautauja kartu.

Kunigaikščiai Radvilai buvo protestantai, kai kurie evangelikai liuteronai, kiti evangelikai reformatai. Liuteronai sekė Martyno Liuterio bažnyčios reformas, o reformatai - Jono Kalvino. Reformatai vakaruose taip pat vadinami

presbyterionais (o JAV "United Church of Christ" priklauso reformatams). Kol Mažosios Lietuvos gyventojai tapo (ir išliko) liuteronais, didžiosios Lietuvos gyventojai priėmė reformatų išpažinimą. Reformacijos dešimtmečiais dauguma lietuvių buvo tapę protestantais. Lietuvių etninėse žemėse buvo daugiau protestantiškų bažnyčių negu katalikiškų. Kontereformacijos įtakoje su Lietuvos-Lenkijos karaliaus parama, didelė dalis lietuvių sugrįžo prie katalikų bažnyčios. Tuo pačiu metu Lietuvos gyventojų dauguma - gudai - buvo ir išliko stačiatikiams (ortodoksais).

Kyla klausimas, kaip Biržuose gali veikti jūrų skautai, gi Aukštaitijos miestas Latvijos pasienyje - toli nuo Baltijos jūros. Radvilų jūrų skautai plaukioja bei burioja didžiuliam Širvėnos ežere, ant kurio pakrančių išaugo Biržų miestas. Sausumoje mokosi kitų skautiškų užsiėmimų: stovyklavimo, pionerijos, gamtamokslio, lauko virtuvės, pirmosios pagalbos, hierarchinės drausmės (kuri nebūdinga evangelikams reformatams, susikūrusiems bažnyčias kongregaciniu ne episkopalinu principu), religinio lavinimosi, bei tarnavimo artimui. Stovyklos ir iškylos vyksta Širvėnos pakrantėse, atitulus į kaimus nuo miesto.

Radvilų jūrų skautai bendrauja tarptautinėje skautų veikloje. Dalyvavo Švedijos skautų nacionalinėje stovykloje, bei priėmė švedus svečius Biržuose.

Kun.dr.s.v. Vilius Dundzila

Mano krašto legenda

Edita Vinickytė

Užmigo senas senas kelias...

Susmigo žemėn ažuolai...

Dangus tą naktį graudžiai verkė,

Kai kovės Margirio pulkai.

Tada dar drąsūs vyrai gynė

Tą kraštą, vertą pagarbos.

Pilėnų žemę priešai trypė,

Žmogus nematė šitokios kovos.

O vyrai - stiprūs ir valia, ir kūnu, -

Šią žemę saugojo kaip tėvas sūnų.

Jų narsą, drąsą nešėsi liepsna

Ir paskleidė pasaulin dūmu.

To mirties šešėlio ugnyje

Net moterys nebebabūgo.

Visi tvirta tvirta valia

Pavirto pelenu, deja.

Užmigo senas senas kelias...

Susmigo žemėn tos storos sienos...

Nutilo vaiko klyksmas ugnyje.

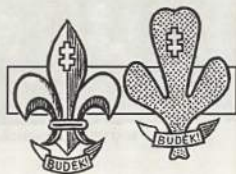
Išnyko kardo vingis širdyje.

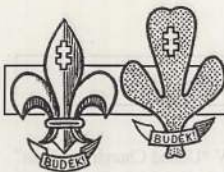
Džiugu, kad gyvenu krašte,

Kuriam narsa vainiką pynė.

Čia žmonės protu ir stipria ranka

Pilėnų didį vardą gynė.

Vyriausioji Skautininkė pas "Šatrijos raganas"

Iškilminga skautininkių "Šatrijos raganų" būrelio sueiga įvyko v.s. Danutės Gutauskienės namuose. Sueigą paruošė ir vadovavo būrelio vadovė v.s. Antanina Vilimienė. Džiaugsmingai sutikome Vyriausiąją Skautininkę s.fil. Rūtę Baltaduonytę-Lemon įteikdamos jai gėlių puokštę.

"Šatrijos raganų" būrelio sueigoje s.fil. Rūta Baltaduonytė-Lemon, būrelio vadovė v.s. Antanina Vilimienė, s. Liuda Stungevičienė ir s. Marytė Kalvaitienė.

Nuotr. s. Liudos Stungevičienės

Sueiga pradėta uždegant žvakes Dievui, Tėvynei, Artimui. Ta pareiga teko sesei ps.fil. Genovaitei Breichmanienei, skautaujančiai jau 78 metus. Mūsų sesės a.a. Irenos Jokubynienės atminimui žvakę uždegė v.s. Aldona Pietrantonio. Sesės Marytė ir Liuda įspūdingai padeklamavo eilėrašį "Giesmė tėvynei", po kurio buvo skaitomi įsakymai. Vyr. Skautininkė mus visas apdovanojo diplomais ir 50 metų Skautavimo ženklukais, kurie dabar gražiai puošia mūsų uniformas.

Sesės ps. Marytė Kalvaitienė ir ps. Liuda Stungevičienė LSS Tarybos pirmijos buvo pakeltos į skautininkės laipsnį. Ta proga visos drauge pakartojom skautininkių įžodį ir pakeltosioms įteikėm po raudoną rožę. Vaišingoji sueigos šeimnininkė sesė Danutė irgi gavo rožę.

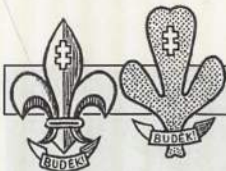
Iškilmingoji sueigos dalis baigta "Šatrijos raganų" būrelio šūkiu ir "Ateina naktis". Prie sesės Danutės gražiai paruošto vaišių stalo, šventiškoje nuotaikoje dalinomės gausiais įspūdziais ir prisiminimais.

v.s. A. Vilimienė

"Šatrijos raganų" skautininkių būrelis Hamiltone su LSS Vyriausiąja Skautininke s.fil. Rūta Baltaduonyte-Lemon.

Nuotr. s. Liudos Stungevičienės

Kokia puiki ta mūsų skautiška šeima

Gražioji Kūčių tradicija "Šatrijos" ir "Rambyno" tuntuose, Toronte, tęsiama toliau. Buvo mėginta kitokių būdų atšvęsti šią šventę, tačiau sugrįžta į daug metų išmėgintas ir visų mėgiamas tradicines Kūčias, kur visi sėdi prie stalų ir maistas sudėliotas ant kiekvieno stalo. Šių metų Kūčios skyrėsi tik tuomi, kad buvo vienas ilgas stalas, o visi kiti - apvalūs, prie kurių atskiromis draugovėmis sėdėjo visi skautai ir skautės. Tai sudarė labai jaukią, šeimynišką atmosferą. Kūčių paruošimu rūpinosi sesės Lisos Utz vadovaujamas skautų, -ių tėvų komitetas. Paruošimas reikalauja daug darbo. Maistas buvo sunėštas visų tėvelių ir tuomi buvo labai įvairūs ir skanus. Kūčiose dalyvavo apie 250 skautų, skaučių, tėvelių ir draugų.

Kūčių programai, kaip visada, vadovavo vyr. skautės kandidatės. Šiais metais jos buvo: Alma Ramanauskaitė, Indrė Ramanauskaitė, Rachel Asevičiūtė, Rasa Aleknevičiūtė, Daiva Ramanauskaitė. Gerai pasiruošusios, gražia lietuvių kalba, jos papasakojo apie lietuviškas Kūčių tradicijas, vadovavo giesmių giedojimui ir pranešinėjo vienetų pasirodymus.

Kas ištraukė ilgiausią šiaudą? (IM)

Visi pasirodymai buvo susiję su Kalėdų tema. Paukštytės padainavo "Linksmą giesmę", vilkiukai sudarė "balionų orkestrą" ir niūniavo melodiją pagal "Jingle Bells". Bebriukai parodė kas yra gero apie Kalėdas, skautės sugiedojo giesmę, o jūrų skautės sumaniai parodė kas yra gerai ir kas yra blogai apie Kalėdas į pasidodymą įjungdamos visas jūrų skautes. Nebūtų berniukai - skautai parodė kaip vargšas Kalėdų senis įstrigo į tualetą ir kokių būdu jis buvo ištrauktas... Jūrų skautai, kurių buvo gausiausia, improvizavo dainą "Meilės laivas", į savo bangavimą įtraukdami visą publiką. Programos pabaigai skautės,

Vyr. skautės kandidatės vadovauja Kūčių programai Toronte: Alma Ramanauskaitė, Indrė Ramanauskaitė, Rachel Asevičiūtė, Rasa Aleknevičiūtė ir Daiva Ramanauskaitė. (KP)

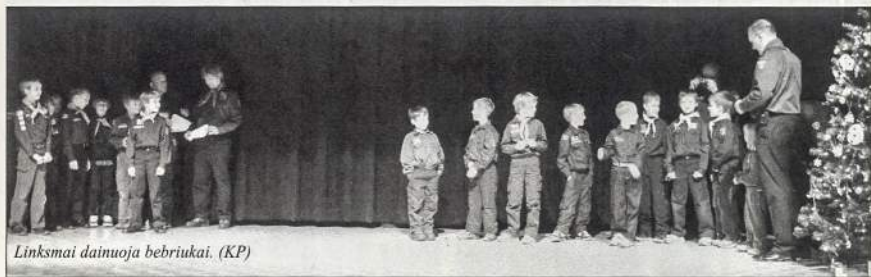
Vilkiukai ir sk. kandidatai dalinasi Kalėdaičiais. (IM)

Skautų Kūčiose Toronte dainuoja "Šatrijos" tuntu paukštytės. (KP)

"Rambyno" tunto vilkiukų balionų orkestras. (KP)

Linksmi dainuoja bebiukai. (KP)

Skautės gieda Kalėdinę giesmę. (KP)

Trys generacijos skautiškoje šeimoje: ps. Silvija Saplienė, v.s. Prima Saplienė ir vyr. sk. Elytė Saplytė. (IM)

Dar kartą visos kartu "Šatrijos" ir "Rambyno" tuntų Kūčiose Toronte: ps. R. Poškienė, s. E. Simonavičienė, v.s. P. Saplienė, s. M. Kazakevičienė, s. D. Garbaliuskienė, v.s. R. Žilinskienė. Priekyje - s. Liuda Gvildienė-Yčienė. (KP)

Jūrų skautai banguoja su "Meilės laivu". (KP)

kartu su vyr. skautėmis kandidatėmis pravedė giesmę "Tyli naktis".

"Šatrijos" tunto tuntininkė s. Indrė Paškauskienė ir "Rambyno" tunto tuntininkas ps. Alvydas Saplys pasveikino visus susirinkusius ir padėjo Prisikėlimo parapijai už leidimą pasinaudoti patalpomis, programos atlikėjams ir tėvų komitetui už Kūčių suruošimą. Šiais metais vėl buvo iškepti du cukriniaiameliai ir jų loterijos bilietus pardavinėjo prityrusios bei vyr. skautės. Laimėjusieji džiaugėsi fantais, o skautės patenkintos, kad surinkta virš 200 dol., kurie bus išsiųsti į Lietuvą, Dvasinės pagalbos Jaunimo centrui. Po to visi traukė šieną iš po staltiesės - kas ištrauks ilgiausią?

Maldą prieš maistą sukalbėjo Prisikėlimo parapijos klebonas Juozapas Marija Žukauskas. Gražiausias Kūčių momentas tai kalėdaičių pasidalinimas. Kaip malonu matyti visus, mažus ir didelius, einant po visą salę ir linkint vienas kitam gražių švenčių. Tai visuomet parodo kokia puiki ta mūsų skautiška šeima. Maloni staigmena buvo matyti mūsų tarpe buvusią ilgametę Toronto "Šatrijos" tunto tuntininkę s. Liudą Gvildienę Yčienę. Jai ta išvyka taip pat buvo ilgai laukta ir neįkainuojama.

Taip ir baigėsi 2010 m. Kūčios Toronte. Skautai ir skautės, kaip stovykloje, sutvarkė savo stalus ir bematant salė buvo išvalyta, ir visi išsiskirstė namo.

v.s. Irena Meiklejohn

*Nuotraukos v.s. I. Meiklejohn (IM) ir Kęsto Poškaus (KP)

Stipendijos vyr. skautėms

Dukrų laimėjimu kartu džiaugiasi ir mamos-skautės: s. Indrė Paškauskienė, vyr.sk.v.sl. Daiva Paškauskaitė, vyr.sk.v.sl. Cassandra Kulnys-Douglas ir vyr.sk.v.sl. Rūta Kulnys-Douglas.

2010 m. lapkričio 28 d. Toronto Lietuvių namų Labdaros švietimo fondas suteikė stipendijas vyr. skautei Cassandra Kulnys-Douglas ir vyr. skautei

Daivai Paškauskaitei. Abi sesės nuo pat liepsnelių dienų skautauja "Šatrijos" tunte.

Kassandra Kulnys-Douglas trys metai kaip lanko York universitetą Toronte, studijuoja psichologiją. Tolimesnes studijas magistro laipsniui pedagogikos srityje nori tęsti užsienyje, nes patinka keliauti. Kassandra yra paukštyčių draugininkė "Šatrijos" tunte, moko tautinius šokius "Gintaro" ansamblyje, vadovavo Kretingos bei Romuvos stovyklose.

Daiva Paškauskaitė lanko Humber kolegiją Toronte jau ketvirtus metus. Ji siekia būti muzikos mokytoja ir dirbti televizijos bei kino filmų statyme. Dainas ir muziką myli nuo vaikystės. Dainavo įvairiuose choruose, šoko "Gintaro" ansamblyje, vedė muzikines programas Kretingos stovykloje. Yra subūrusi džiazų grupę ir koncertavo lietuvių bei Toronto visuomenei. Šiuo metu Daiva dalyvauja vyr. skaučių veikloje "Šatrijos" tunte.

Skaučių "Šatrijos" tuntas, Toronte, sveikina seses Kassandra ir Daivą, ir linki sėkmės ateityje įvykdant savo mokslo svajones.

s. Indrė Paškauskienė

Susimąstymo sueigoje kartu su eščių ir latvių skautėmis

Jau daug metų kai Toronto "Šatrijos" tunto skautės kartu su estėmis ir latvėmis mini Lordo Baden-Powell ir Lady Olave Baden-Powell gimtadienius. Ta diena yra vasario 22-ra ir ji vadinasi "Susimąstymo diena".

Praeityje buvo stengiamasi tą sueigą turėti kiek galima arčiau tos datos. Tačiau tas sudarė tam tikrų kliūčių ir darėsi vis sunkiau tai įvykdyti. Pereitais metais visai nepavyko ją suorganizuoti.

Taigi mūsų Vyriausioji skautininkė s.Rūta Baltaduonytė-Lemon ėmėsi iniciatyvos, kad ta gražioji tradicija nenumirtų. Susirišusi su eščių ir latvių vadovėmis sutarė tokią sueigą organizuoti pasidalinant darbais. Pirmiausia reikėjo nustatyti datą ir kadangi visoms priimtinos datos vasario mėnesyje nebuvo, tai nutarė šiais metais Susimąstymo sueigą ruošti sausio 22 d. Šį kartą pakvietė dalyvauti ir lenkes, ukrainietes bei vengres skaites.

Pasirodo, kad parinktoji data buvo visiems priimtina. Šaltą šeštadienio popietę į Priskėlimo parapijos salę susirinko arti 90 eščių, latvių ir lietuvių

Susimąstymo sueigos Toronte rengėjos, skautiškos draugės - latvių skautininkė Dace Stripnieks, LSS Vyr. Skautininkė Rūta Baltaduonytė-Lemon ir eščių skautininkė Silvi Verder.

Bendra daina prie lauželio

skaučių. Tai daugiausia dalyvių kiek yra buvę. Svarbiausia, kad didelę daugumą sudarė paukštytės ir skautės. Gaila, bet nebuvo nei vienos lenkės, ukrainietės ar vengrės skautės. Programą vedė s. Rūta Baltaduonytė-Lemon, estė skautininkė Silvi Verder ir latvė skautininkė Dace Strīpnieks. Jos pasveikino

atsilankiusias seses. Iš išdalintų lapelių sudainuota viena skautiška daina. Tada vyko pasiskirstymas skiltimis, maždaug po 10 sesių. Kiekvienoje skiltyje turėjo būti lietuvių, latvių ir eščių skaučių. Vadovės uždegė iš beržo malkų sudėtą "lauželį", kurio viduryje buvo graži stiklinė su žvakėmis.

Trijų tautų skaučių vadovių rikiuotė Susimąstymo dienos sveigoje, Toronte.

“Skautų aidų” bendradarbė
v.s. Irena Meiklejohn ir latvių skautininkė
Milija Budrevics.

Skiltys susėdo prie savo stalų (reikėjo įsivaizduoti, kad tai yra palapinė) ir prasidėjo darbeliai. Skiltims buvo išdalinti užduočių lapeliai ir duota viena valanda visko užbaigimui. Klausimų-užduočių buvo 20. Prasidėjo su išsirinkimu skiltininkės, skilties vardo ir šūkio. Po to sekė įvairūs klausimai: apie skautų/skaucūjų įkūrėjus, dalyvaujančių skaucūjų kraštus, Ontario provincijos gėlę,

stovyklos gyvenimą. Taip pat reikėjo nupiešti dalyvavusių sesių tautines vėliavas ir jas pakabinti ar pastatyti, sužinoti kuri skautė ilgiausiai skautavo ir kur pradėjo skautauti. Už visus klausimus/uždavinius buvo duodami taškai. Daugiausiai taškų surinkusi skiltis buvo apdovanota lipinukais.

Visos sesės energingai ėmėsi darbo. Visur matėsi didelis bendradarbiavimas - tikta skilties dvasia. Viena skiltis, užbaigusi darbą prieš skirtą laiką, išsirikiavo prieš savo “palapinę”, pasakė savo skilties vardą ir sušuko savo skilties šūkį (taip padaryti buvo parašyta instrukcijos lapelyje). Po švilpuko visos likusios skiltys išsirikiavo ir sušuko savo skilties vardą ir šūkį.

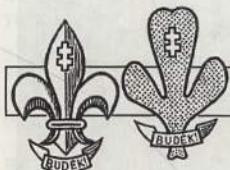
Skiltys pasikeitė rezultatų lapeliais įvertinimui ir sesė Rūta perskaitė atsakymus į visus klausimus. Po taškų sužymėjimo paaiškėjo, kad trys skiltys buvo laimėtojos. Jos buvo apdovanotos lipinukais. Daugiausia metų skautavusi sesė buvo latvė skautininkė Milija Budrevics, įstojusi į skautes Latvijoje daugiau nei prieš 70 metų. Ji yra dabartinės latvių skaucūjų vadovės Dace mama.

Susėdusios apie lauželį rateliu, sesės dainavo skautiškas dainas. Sesė Dace padėjo visoms už dalyvavimą ir tada visoms dalyvėms buvo išdalinta po vieną degančią žvakutę (dirbtina!). Trimis kalbomis sudainavę “Ateina naktis”, sesės sustojo bendrai nuotraukai. Nepaprastai įspūdingai atrodė užtemdyta salė su jaunais besišypsančiais veidais, o rankose spindinčios žvakutės.

Draugystės diena baigėsi bendravimu prie sesių paruoštų vaišių. Tėvai, atvažiavę pasiimti savo dukrų, jungėsi prie vaišių ir pamatė kokia graži nuotaika vyravo tarp visų dalyvių.

v.s. Irena Meiklejohn

*Nuotraukos v.s. I. Meiklejohn's, fil. R. Lemon

SYDNEY

Cepelinų “MasterŠefės”

Gal dėl to, kad šiame greitime, moderniam gyvenime mes niekad nekreipėm dėmesio į mamų ar močiūčių virimo meistriškumą, gal net ir mamytės ne tiek išmoko iš močiūčių, kad mus išmokyti, o gal kaip aš, atvažiavusi iš Čikagos ir pripratusi lengvai nusipirkti cepelinus, koldūnus, kugelį ir visokius kitokius lietuviškus skanumynus lietuviškų delikatesų pertekliuje, čia pasiilgau tų lietuviškumui esmingiausių valgių ir suvokiau, kad būtinai reikia pačiai išmokti juos gaminti.

Atsirado puiki proga tai padaryti, kai “Aušros” tunto

“Šatrijos raganų” vyresniųjų sesių būrelis susirinko cepelinų pamokos sueigai. Patalpas ir mokytoją dosniai parūpino tutininkė v.s. Kristina Rupšienė. Jos namuose susirinko 13 vyresniųjų sesių (net keletas dukrų su mamom), o mums visoms jau žinamas cepelinų ekspertas, jos vyras Arvydas, virtuvėje laukė savo mokinių.

Visos apsižiurstavusios, bulvių skustuvėliais apsiginklavusios prišokom prie darbų pagal Arvydo nurodymus. Nuskusti 17 kilogramų bulvių iškart atrodė kaip neįkopiaimas kalnas. Nors ir sakoma, kad “mažiau kalbų - daugiau

Patys skaniausi cepelinai "Aušros" tunte!

Nuotr. v.s.Kristinos Rupšienės

darbų...” mums bešnekučiuojant ir besijuokiant, bulvių kalnas tapo nuskustas rekordiniu laiku.

Antras recepto žingsnis - bulves sutarkuoti. Arvydas iš spintos ištraukė sviesto spalvos elektrinę tarką. Mašina paties mokytojo atvežta iš Lietuvos specialiai bulves cepelinams sutarkuoti. (Tokios technikos nerasite "David Jones" krautuvėse.) Bulvės, praleistos pro šią tarką, tampa tobuliausios būklės cepelinams lipdyti. Mes nutarėm, kad giminingiausias mums pasiekiamas įrankis būtų moderniškas "juicer". Aš įsidėmėjau šią naujai išminktą pamoką (reikia pirkti "juicer")... Pradėjo aiškėti, kodėl cepelinų gamyba yra sudėtinga, ir tie, kurie juos skaniai išverda, yra tikri meistrai, bet, pirma reikia atitinkamų įrankių...

Arvydas pristatė pusę mokinių prie bulvių skutimo, o kitą darbo grupę prie svogūnų lupimo ir kapojimo mėsos kamšalui. Spaudžiančios atliko sunkų darbą, kai suprato, kad kai manė jog kiekvienas krakmolinis lašelį jau iš bulvių išspaus, mokytojas Arvydas, dar du kartus su stipria ranka pasukęs bulvių kamuolį, sugebėjo net daugiau šio šlapio brangaus krakmolo išspausi. Svogūnų skiltis

tuomet irgi sunkiai darbovis, visos atrodė verkiandios nuo svogūnų garų. Įsidėmėjau antrą svarbią pamoką: krakmolas šiame vykdyme yra kaip auksas - reikia kiekvieną lašelį godžiai sutaupyti. Ir...kam kitam leisti svogūnus kapoti...

Visoms teko proga lipdyti cepelinus. Kai kurios greitai įveikė šį recepto žingsnį ir net kitas ragino savo naujai išmoktu sugebėjimu. Kiekviena vyresnė sesė su pasididžiavimu pristatė savo meiliai lipdytą,

suspausta, išlygintą cepeliną mokytojo įvertinimui. Visų cepelinai buvo priimtini!

Dar liko keli darbai: supjaustyti lašinėlius, grybus ir (vėl) svogūnus padažui. "Piliakalnius" šių skanumynų kepėm keliose keptuvėse. Kvapas... seilė varva - jau beveik cepelinai, jau neužilgo! O pagaliau, cepelinai po vieną pliupt, pliupt į verdančio vandens katilą. Pagaliau visos "šeimininkės" galėjo išbandyti savo sunkų darbą.

Arvydas išdėliojo cepelinus po du į lėkštę, viena sesė pylė padažą, o mes visos jau pripratusios kaip stovykloje, nekantravome eilėje. Kai kurios sutalpino du, net tris cepelinus. O kelios - labai drąšios - net keturis! Dar tokių skanių cepelinų nei viena iš mūsų nevalgėme. Ar tai todėl, kad buvo taip smagu kartu juos gaminti? Ar todėl, kad tai darėme skautiškoje aplinkoje? Ar tai todėl, kad pagaliau išmokome specialų Arvydo receptą? Žinokite, kad čia nesurašiau kiekvieno žingsnio ar sudėtinės dalies, nes turi likti kelios paslaptys, žinomos dabar tik mūsų cepelinų "MasterSefėms".

Sesė Dovilė Zduobienė

Geras darbelis per Vėlines

Šeštadienį, spalio 30 dieną, "Aušros" tunto skautai rinkosi Sydnėjaus Rookwood'o kapinių lietuvių sekcijoje. Čia, kaip ir kiekvienais metais, skautai atlieka gerą darbą - aptvarko lietuvių kapus prieš Vėlinių mišias, kurios vyksta sekančią dieną St. Joachim bažnyčioje.

Didoka darbo "skiltis" - apie 20 skautų ir skaučių - susibūrė (kai kurie atvažiavę iš tolimo Gosford!) pasiruošę darbu su kastuvais, grėbliais, šluotom ir

net "high-tec" įrankiais - generatorium ir elektriniais genėtuvais.

Skautininkai, vyčiai, vyresnės sesės ir prityrusios skautės dirbo visą šiltą saulėtą rytą. Iki popietės skautams pasisekė nupjauti, sugrėbti, sušluoti, nuplauti, nušveisti, surinkti...ir pagaliau...atsidusti. Kapinės spindėjo švariai ir tvarkingai. Skautų darbą buvo galima matuoti surinktų žolių, lapų ir šiukšlių maišais, kurie gulėjo atsiremę į vienas kitą ant takelio, laukdami išvežimo.

Gerąjį darbėlį Sydnejaus kapinėse atlikę. Nuotr. v.s.K.Rupšienės

Sekmadienį, prieš šv. Mišias, vyko "Aušros" tunto sueiga. Šioje iškilmingoje sueigoje buvo perskaityti įsakymai, pagal kuriuos buvo apdovanoti šie skautai, skautės: Skiltininkų vyresniškumo laipsniu: Emilija Rupšytė, Dailius Wilson, Lydia Karpavičiūtė, Giorgia Gakas, Nerija Rupšytė, Julian Wilson. Paskiltininko laipsniu - broliai Dominic Gakas ir Tautvidas Anušaitis.

Skautų įžodį leista duoti Godai Stankevičiūtei ir Luke Obeid, o jaunesniųjų skautų įžodį - Tomui Obeid, į vyčių kandidatų gretas pakeltas Ben Šutas. Paskautininko laipsnį gavo Ray Jurkšaitis.

Tėvynės Dukros žymeniu apdovanota Marina Coxaitė-Taylor, Tėvynės Sūnaus žymeniu - Edis Karpavičius, Vėliavos žymeniu - Virginija Coxaitė-Barker ir Linda Bėliūnaitė-Wollaston, Už Nuopelnus ordinu - ps. Audrutė Markowskei, Lelijos ordinu - Vytenis Šliogeris.

Tuntininkės pavaduotojas s. Arvyd Zduoba įteikė broliui Vyteniui Šliogerui Lelijos ordiną su sveikinimais. Susirinkusiems buvo paaiškinta, kad šis ordinas yra vienas iš aukščiausių skautybės kelyje. Ordino pavidalas yra pagal skautų brolijos lelijos ženklą.

Šis ordinas simbolizuoja skautų įkūrėjo Baden Powell norą pateikti skautybės tikslą kaip gyvenimo kelio rodyklę.

"Aušros" tuntas sueigoje

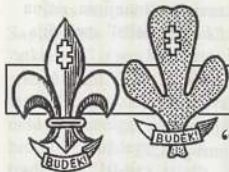
Nuotr. v.s.K.Rupšienės

Brolis Vytenis trumpai papasakojo apie savo skautavimo kelią. Nuo pat jaunystės jis buvo oro skautų draugovėje, tada tapo skautu vyčiu ir virš 30 metų vienaip ar kitaip tarnavo "Aušros" tunte, ilgai išdininko pareigose. Brolis Šliogeris pasveikino "Aušros" tuntą dar gyvuojantį, dar veikiančią.

Skautai visus apdovanotus pasveikino šūkiu "Sveiks valio! Sveiks valio! Sveiks valio! Valio! Valio!"

Šv. Mišių metu parapijiečiai labai gražiai plonjimu padėjo skautams už darbą kapinėse. Tai dirbusiems buvo netikėta, nes...skautui geras darbelis yra privalomas kasdien.

Sesė Dovilė Zduobienė

LOS ANGELES

"Tebūnie tavo pirmoji mintis apie kitus..."

"Kun. Gražinos" vyr. skaučių būrelio vadovės Darija Francesco ir Audra Reivydienė Kalėdinę gėlę įteikė sesei Birutei Viskantienei.

2010 m. gruodžio 11 d. Los Angeles "Kun. Gražinos" vyr. skaučių būrelis su šeimomis ir svečiais rinkosi į puošnius skautininkų, filisiterių Zigmo ir Birutės Viskantų namus tradicinei kalėdinei sueigai. Popietė buvo labai šilta ir maloni po labai lietingo Kalifornijos oro gruodyje.

Vadovės, sesės Audra Reivydienė ir Darija Francesco, pravedė rimtąją sueigos dalį. Tylos minute buvo pagerbtos mirusios sesės gražinietės, kurių sąrašas jau gana ilgas. Pasirašyti sveikinimai sesėms, kurios negaluoja ar negalėjo būti kartu.

Gausus draugyste ir geras darbas "Kun. Gražinos" vyr. skaučių būrelis Kalėdinėje sueigoje.

Dainą veda v.s.fil. Audra ir s. Kęstas Reivydat.

Šių metų kalėdinis gerasis darbelis buvo aukos "Lietuvos maisto bankui" ir sesių Darijos Francesco ir Vilijos Kiršonienės rūpesčiu supirkti ir išsiųsti du dideli siuntiniai į Kauną "Gausių šeimų" organizacijai. Vaikai siuntiniuose rado drabužių, sporto reikmenų, knygų, žaidimų ir net gitarą! Padėkos laišką iš Inos Kamenienės perskaitė sesė Darija.

Po vaišių sekė kalėdinės giesmės ir tada vėl brolio Kęsto Reivydo atnaujinta daina "Skambalai", pagal "Jingle Bells" melodiją, kuri baigėsi:

"Esame gražinietės...
reik visus pasveikinti...
Kalėdos, Nauji metai
Tegul būna jums geri..."

*Birutė P.
Nuotraukos fil. Inos Petokienės*

Ramiojo vandenyno rajono metinė sueiga

JAV Ramiojo vandenyno rajono skautų ir skaučių metinė sueiga 2011 m. sausio 9 d. prasidėjo šv. Mišiomis šv. Kazimiero lietuvių bažnyčioje. Mišiose patarnavo, skaitymus ir tikinčiųjų maldas skaitė skautai ir skautės. Mišias atnašavęs kun. Tomas Karanauskas pamokslė atkreipė ypatingą dėmesį jaunimui aiškindamas tos dienos šv. Evangeliją, pabrėždamas kantrybės svarbą, kurios mums visiems kartais trūksta.

Šventė tęsėsi Tautininkų namuose, pradedant darbščių mamyčių paruoštais užkandžiais. Sueigai vadovavo rajono vadas v.s.fil. Vytenis Vilkas. Įnešus vėliavą, brolis Vytenis pateikė praėjusių metų veiklos

apžvalgą ir planus šioms metams - užbaigti pradėtus skiltininkų kursus, ruoštis būti šeiminingais International Day of Scouting, planuoti Kaziuko mugę (kovo 6 d.), šv. Jurgio iškylą ir vasaros stovyklą Rambyne.

LSS Tarybos pirmininko įsakymu, v.s. Rimtautui Dabšui buvo įteiktas 50 m. Skautavimo ženklelis, bet brolis Rimtautas įrodė, kad jis skautauja 60 metų ir 60 dienų. Na, kiek pavėlavom... Skaučių "Palangos" tunto tautininkė sesė Audra Gričiūtė buvo pakelta į paskautininkės laipsnį. Jos jžodį pravedė v.s.fil. Irena Vilkienė į didelį ratą suburdamą vyresnius ir jaunus skautininkus. "Kalniškių" tunto vilkiukų draugininkui s.v. Tomui Petokui buvo įteiktas Tėvynės Sūnaus žymuo.

Paukštyčių draugininkė sesė Gailė Radvenytė-Hayden išvardijo jaunesniasias seses, kurios įsigijo sekančias specialybes: Tautinį ženklą - Brigita Gedgaudaitė, Sofija Žukaitė, Laura Van der Sluys, Kristina Labutytė, Jennifer Wroblicky, Karina Ruplėnaitė, Aurelija Bruozytė, Dainava Petruilytė, Erika Gedgaudaitė, Saulė Baipšytė, Alina Variakojytė, Airija Donovan ir Kristina West. Dailininkės specialybę - Sofija Žukaitė, Laura Van der Sluys, Kristina Labutytė, Jennifer Wroblicky, Karina Ruplėnaitė, Aurelija Bruozytė, Dainava Petruilytė, Erika Gedgaudaitė, Saulė Baipšytė, Alina Variakojytė, Airija Donovan ir Kristina West Hayden.

Beltiejaus Taikos ugnelę vilkiukai Viktoras Petokas, Lukas Grinius, Vincas Petokas ir Benas Rosegard parsineš į namus.

Po Lietuvos Himno ir vėliavų išnešimo, antrai sueigos daliai vesti brolis Vytenis pakvietė s.fil. Jūrą Venckienę. Ji papasakojo apie Betliejaus taikos ugnies plėtimo idėją, kuri prasidėjo Austrijoje, greitai plito po Europos šalis, o dabar nukeliauja ir į tolimas pasaulio valstybes. Lietuvos skautai jau keleri metai Taikos ugnį perima iš Lenkijos skautų, įteikia ją prezidentui, kitiems svarbiems asmenims, bažnyčioms ir skautų vienetams.

Šiais metais Betliejaus Taikos ugnis j.s. Onutės Savickienės ("Nerijos" tuntas, Chicagoje) rūpesčiu "atkeliaavo" ir pas JAV lietuvius skautus. Los Angeles ją priėmė v.s.fil. Tadas Dabšys ir žvakę, kuri buvo uždegtą ta Betliejaus ugnimi, atnešė į šią sueigą. Sesės ir broliai ja uždegė mūsų tradicinę "10-ties įstatų žvakidę", o paskui visi kas norėjo nuo jos uždegti savo žvakes, kurias parsineš namo, kad mūsų

Skautas Emilijus Gintalas dega žvakę

širdyse ir šeimose skleistusi ramybė ir taika. Linksmoji ir paskutinė sueigos dalis buvo "lauželis", dainos ir pasirodymai.

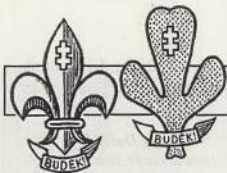
*Sesės Dalia ir Birutė
Nuotraukos fil. Inos Petokienės*

Žalias kaklaraštis
"Palangos" tunto tuntininkė
sesei Aurai Gričiutei.

"Palangos" tunto paukštytės (priekyje) Sofija Žukaitė, Julytė Kasputytė, Dainava Petruilytė, Laura Van der Sluys, Kristina Hayden, Erika Gedgaudaitė, Airija Donovan ir vadovė vyr.sk. Miranda Donovan. Antroje eilėje: prit.sk. Kristė Jogaitė, skautės Ariana Žukaitė, Arija Empakerytė ir Darija Pakuckaitė.

Taikos šviesa iš Betliejaus skautų Kūčiose

Metų pradžioje (2010) užsisakėm salę skautų ruošiamoms Kūčioms. Ruduo perpildytas visokiais renginiais, artinasi Kalėdos, tai Kūčias suruošėm gruodžio 12 d.

Igudusios vyr. skautės ir židinetės tuoj sudarė tradicinių valgių sąrašą ir pasiskirstė ką kuri paruoš. Beveik visuomet kiekviena ruošiam tą patį patiekalą, tai viskas buvo aišku išskyrus kiek svečių sulauksime. Manyta, kad su skautais ir artimaisiais bus apie šimtas, bet kai paskelbėm jog ruošiam Kūčias, skaičius pakilo iki 130. Nesitikėjome, bet kartu ir apsidžiaugėm, kad žmonės domisi lietuviškomis tradicijomis ir vis daugiau matome lietuvių kilmės žmonių nors jie lietuviškai ir nebekalba. Tad ir šventės programą pravedėm dviem kalbomis.

Šv. Mišios buvo atnašaujamos skautų ir jaunimo intencija. Klebonas kun. P. Burkauskas pamokslu metu

pagyrė skautus, kad puoseleja ir tęsia Kūčių tradiciją, ir pritraukia naujų žmonių, kurie neturėtų progos tai pažinti.

Po šv. Mišių visi rinkosi į salę, kur p. Cox su palydovais jau linksmino svečius Kalėdine muzika. s. Laimai Bagdonavičienei visus pasveikinus, programą vedė vyr. sk. Daina Maciūnaitė-Laniauskienė ir vyr. sk. Adria Bagdonavičiūtė. Kun. Burkauskas sukalbėjo Kūčioms pritaikytą malda, pašventino valgius ir pakvietė visus dalintis kalėdaičiais. Skambant "Tyliąją naktį", vyr. skautės uždegė žvakes ant stalų.

Maloni staigmena - iš Washington į Kūčias atvyko LSS Atlanto rajono vadas s.v.ps. Tomas Skučas su sūnum vilkiuku. Jis papasakojo, kad veža Taikos šviesos liepsnelę, kurią pasaulio skautai skleidžia rajonuose, vienetuose, šeimose ir linki, kad jos šviesa ir šiluma simboliškai sujungtų mus visus.

Skautų Kūčių Philadelphijoje ruošėjai ir vadovai: V. Surdėnas, s. A. Maciūnienė, D. Surdėnienė, V. Villamaitė, V. Šalčiūnienė, vyr.sk. D. Laniauskienė, vyr.sk. A. Bagdonavičiūtė, s. R. Brittain, JAV Atlanto rajono vadas s.v.ps. T. Skučas, v.s. D. Surdėnienė, s. L. Bagdonavičienė, s. L. Kučas. Priekyje - D. Skučas ir A. Brittain.

Žvakės uždegė Vilija Viliamaitė ir Aleksandra Brittain

(Žiūr. straipsnį "Taikos šviesa". Red.) Jis pakvietė v.s. Danutę Surdėnienę Philadelphia skautų vardu uždegti žvakelę, kuri brolio Tomo globoje keliaus į kitus Atlanto rajono vienetus.

Kūčioms įpusėjus, jaunimas susirinkęs prie eglutės giedojo Kalėdų giesmes, o jiems pritarė ir visi svečiai. Šventės pabaigoje s. L. Bagdonavičienė padėkojo rengėjoms ir svečiams, ir palinkėjo visiems linksmy šv. Kalėdų bei laimingų Naujų metų. Po "Lietuva brangi", šventę baigėme giesme "Ateina naktis".

v.s. Danutė Surdėnienė

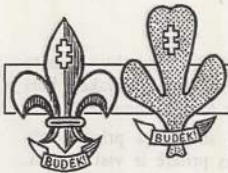
Nuotraukos v.s. Danutės Surdėnienės

Prie Kūčių stalo s.v. Linas Surdėnas ir s.v. Rytas Vebeliūnas su dukrele Greta.

Prie muzikos vadovės J. Cox ir jos palydovų vedamų giesmių pristijungė ir skautai - V. Viliamaitė, R. Brittain, D. Skučas, T. Skučas, S. Surdėnaitė ir L. Bagdonavičienė.

Mėlynas kaklaraištis sesei Eglei

Rugsėjo 29 d., šaltoką, bet gražų 2010 m. rudens vakarą vyr. skaučių/skautininkių "Sofijos Čiurlionienės" būrelis susitiko ps. fil. Rūtos Grigienės namuose dvigubai šventei - sesės Eglės Paulikienės vyr. skaučių įžodžiui ir būrelio gimtadieniui.

Sesę Eglę įžodžiui paruošė v.s.fil. Svajonė Kerelytė, susimąstymą pravedė sesės Zita Baltramonaitytė ir S. Kerelytė. Į būrelio sesių ratą prie sukurto lauželio Aušros vartų/Kernavės tunto vėliavą atnešė vyr.sk.fil. Jolanta Zubinienė ir vyr.sk. Birutė Nalienė. Įžodį pravedė sesė Svajonė, o vyresniųjų skaučių kaklaraištį sesei Eglei užrišo sesė Zita. Visos sesės čiurlionietės sveikino naują vyr. skautę - sesę Eglę, prisijungusią prie būrelio.

Prie gražaus vaisių stalo "Sofijos Čiurlionienės" būrelio vadovė s. Zita Baltramonaitytė pasveikinusi seses, priminė, kad prieš 32 metus, spalio 29 d. 1978 m. "Aušros vartų" tunte, Chicagoje, buvo įkurtas šis būrelis. Prisiminėm pirmąsias būrelyje - s.fil. Giedrę Penčilyienę ir vyr.sk. fil. Jolantą Zubinienę, prie kurių tuoj prisidėjo ps. Jolanda Mockaitienė, ps. Aldona Vaitienė, vyr.sk. Roma Bielskienė ir kitos sesės - Laima Braun, Violeta Mikaitienė, Laima Ardickienė, Rasa Šarauskienė ir Teresė Kybartienė. Prie gimtadienio torto, papuošto gairėlėmis su sesių vardais, sudainavom "Ilgiausių metų" ir palinkėjom

"Sofijos Čiurlionienės" būrelio šventėje: sėdi - Zita Baltramonaitytė, įžodį davusi Eglė Paulikienė, Jolanda Mockaitienė, Birutė Nalienė ir Svajonė Kerelytė. Stovi - Jolanta Hauptmanienė, Aldona Vaitienė, Rūta Grigienė, Vilija Kerelytė ir Jolanta Zubinienė.

Nuotr. dr. Algio Mockaičio

viena kitai ir toliau dirbti Dievui, Tėvynei ir Artimui. Dar ilgai kartu vaišinomės ir dainavom stovyklose pamiltas dainas. Sueigą baigėme giesme "Ateina naktis".

Sveikiname sesę Eglę ir linkime daug gražių metų mūsų skautiškoje šeimoje.

s. Zita Baltramonaitytė

"Sietuvos" draugovė

Su dideliu būriu viešnių iš Chicago vyr. skaučių/skautininkių būrelių "Sietuvos" draugovė 2010 m. lapkričio 20 d. linksmai atšventė 20-ąją veiklos sukaktį, gruodžio 12-13 dienomis sunkiai dirbo prie loterijos Kalėdinėje mugėje Lietuvių centre Lemonte, o metus užbaigė, kaip visada labai jaukia Kūčių sueiga/švente Ateitininkų namuose gruodžio 17 d.

Nepaprastai gražiai papuošti 4 ilgi stalai. Plačios juostos, žalios eglų šakelės, dega žvakės, ant lėkštes kiekvienai Kalėdaitis, o šalia - prie voko juostele pririštas Kalėdų eglutei papuošalas, gi voke - gvazdikų sėklas. Tai mūsų draugininkės sesės Irenos Kirkuvienės dovanėlė kiekvienai. Visą rudenį buvome jos mintyse, kai savo darželyje rinko taip gražiai žydėjusių gvazdikų sėklas... Prie dviejų

"Sietuvos" draugovės valdyba: s. Irena Kirkuvienė, ps. Stasė Korres, vyr.sk. Žibutė Žiupsnienė, vyr.sk. Birutė Trinkienė, vyr.sk. Aurelija Kraučiušienė ir Danguolė Vitkienė. Trūksta v.s. Sofijos Jelionienės.

šalutinių stalų dirba sesės Aurelija Kraučiušienė ir Žibutė Žiupsnienė dėliodamos Kūčių maistą.

Šventės programos vadovė - sesė draugininkė. Pradedame "Sietuvos" draugovės malda, kurią skaito pati autorė j.v.s.fil. Birutė Vindašienė: Palaimink, Viešpatie, seses/ suėjusias Tavo vardu/ tarnauti Lietuvai ir žmogui/ bendrom jėgom visoms kartu.

Pranešimas. D-kė Irena sako, kad vėliau esame prašomos pasakyti apie įspūdingiausią prisiminimą iš Kalėdų švenčių laikotarpio. Uždegamos žvakės: geltona - Dėkokime gimusiam Kūdikieliui, kad dar esame pakankamai sveikos ir galime skautiškai bendrauti. Žalia prisiminkime negaluojančias ir sunkiai sergančias seses, i prašykime Vaikelio, kad padėtų joms nešti tą sunkią gyvenimo našta. Raudona - Daugelis čia susirinkusių sesių esame gyvenimo saulėleidyje, bet mūsų "Sietuva" dar labai 'baltos žvakės - viena už mirusias "Sietuvos" nares, kita - už mūsų artimuosius.

v.s. Alė Namikienė draugovei pranešė malonią žinią - LSS Tarybos pirmija draugininkė ps. Irena Kirkuvienė pakėlė į skautininkės laipsnį. Tuo pačiu pasidžiaugta ir draugovės valdybos dešimtį metų kartu su s. Irena dirbtu darbu. Vien "Skautų aidui" jos yra sudėjusios 900 dol.! Europoje dalinama, o dabar jau ir į Ameriką atvežtą Taikos šviesą iš Betliejaus "Skautų aido" redaktorė gavo iš to projekto (mūsų sąjungoje) vadovės j.s. Onutės Savickienės ir j.v.s. Lauros Lapinskiėnės, tai ją

perdavė "Sietuvai". Pirmiausia Liepsnelę uždegė vyr.sk. Gintra Narienė, kurios šeimoje yra penkios lietuvių skautų generacijos, ir įteikė draugininkei.

Sekė Kalėdų giesmės, pasidalinimas Kalėdaičiu, vaišės ir gražūs, jausmingi praėjusių Kalėdų prisiminimai.

Perėjusi draugovės "raktą" v.s.fil. Vilija Kerelytė ir s. Irena Kirkuvienė.

Einamieji reikalai. Draugininkė padėjo 20-čio rengimo komitetui už gražiai suruoštą šventę ir įteikė dovanėles sesėms Jolandai Kerelienei, Vilijai Kerelytei, Valei Kliknienei, Marytei Černiūtei, Birutei Vitkauskienei, Svajonei Kerelytei ir Alei Karaliūnienei. Draugininkės su darbščiomis valdybos sesėmis loterijoje uždirbtos lėšos ir vėl išdalinamos: Pasaulio lietuvių centrai 200 dol., "Skautų aidui" 175 dol., "Nerijos" tunto pastatams Rake 100 dol., Ateitininkų namams 100 dol.

"Ilgiausių metų" giedame gruodžio mėnesyje gimusioms ir seka svarbus pranešimas: dešimtį metų vadovavusi "Sietuvos" draugovei, s. Irena Kirkuvienė perduoda draugininkės pareigas v.s.fil. Vilijai Kerelytei. Sėkmės naujai sesei draugininkei ir "Sietuvos" draugovei.

v.s. Alė Namikienė

Nuostabi Kalėdinė sueiga

Kalėdos, tai Kristaus gimimo diena. Šeimos šventė. Paminėti ir atšvęsti Kalėdas skautiškioje šeimoje "Aušros vartų/Kernavės" tuntas susirinko 2010 m. gruodžio 11 d. Pasaulio lietuvių centre, Lemonte.

Iškilmingoje tunto sueigoje dalyvavo sesės iš Lemonto, Chicagos ir Naperville draugovių bei tunto vyr. skaučių būreliai. Taip pat svečiavosi amerikiečiai skautai iš Calumet rajono. Jiems buvo įdomu pamatyti lietuvių skautų veiklą. Salė pilna tėvelių, senelių ir draugų.

Sueigos programai vadovavo vyr.sk. sl. Alicija Viktoraitė. Sesės ir mūsų svečiai Amerikos skautai atydziai klausė sesės Alicijos komandų, stovėjo ramiai, lygiavo gražiai. Įnešus tunto vėliavą, po vienetų raportų, kiekviena draugovė ir net vyr. skaučių būreliai sušuko savuosius šūkius ir tada, didelę šeimą, suskambo tunto šūkis - "Ranka rankon mes kartu, žengiam skautišku keliu!"

Sekė susimąstymo dalis. Sesė Alicija pradėjo žodžiais - "Sužibės mums šiandien šviesa, nes užgims Viešpats ir vadinsis nuostabūs Dievas, taikos kunigaikštis ir būsimoji amžiaus Tėvas, kurio viešpatavimui nebus galo." Dar prieš tunto sueigą "Aušros vartų/Kernavės" tuntininkė s. Aušra Jasaitytė Petry, psl. Olivija Petry, v.s. Dana Mikužienė ir s. Loreta Jučienė priėmė Taikos ugnį iš j.s. Onutės Savickienės ir "Nerijos" tunto tuntininkės j.v.s. Lauros Lapinšienės. Kas tai?

Taikos šviesos istoriją sueigos dalyviams skaito tuntininkė, sesė

Vadovės vyr.sk. sl. Rimos Lintakaitės globoje raportuoja paukštytė kandidatė Amelytė Hoch.

Tunto komendantė vyr.sk. sl. Alicija Viktoraitė

Aušra: "1986 m. Austrijos skautas parsivežė iš Belgiejaus taikos ugnelę, kurią pradėjo platinti savo šalyje. Kitais metais Taikos liepsnelė išskeliavo jau į Vokietiją, Čekiją, Slovakiją. Netrukus tas paprotys pasiklido beveik visoje Europoje, pasiekė Lietuvą. Amerikoje Taikos liepsna atvežta prieš 9 metus. Skautų ir skaučių bei kitų žmonių pastangomis Taikos šviesos žvakelės yra dalinamos šeimose, bažnyčiose, draugijose, ligoninėse, mokyklose, prieglaudose, kalėjimuose. Ši liepsnelė tai simbolis, kuris priimama mūsų, skautų užduotį prisidėti prie taikos išlaikymo. Kaip žvakę perduodame iš rankų į rankas, taip mes vienas kitam turime perduoti taiką ir turime ją saugoti. Daugelyje pasaulio šalių kylantys konfliktai grasiina karais, todėl įsipareigojame nešti Taikos šviesą būtent tiems žmonėms, kuriems šis vilties ženklas ypač reikalingas. Tačiau yra didelis pavojus, kad ta šviesa gali tapti kultūrinu reiškiniu, visiškai pamirštant Tą ir dėl kurio, ir per kurį ji dega."

Visiems giedant "Tyliąją naktį", psl. Olivija Petry į salę įnešė Taikos šviesos liepsną, psl. Kristina Stončiūtė perskaitė skautų įkūrėjo Lord Baden Powell parašytą malda, kurioje padėkojome Dievui už visus skautus bei vadovus, kurie siekia įgyvendinti skautybės įkūrėjo viziją.

JAV Vidurio rajono vadė j.v.s. Dana Mikužienė perskaitė LSS Tarybos pirmininko įsakymą, kuriuo į paskautininkės laipsnį buvo pakeltos darbščios skaučių vadovės Vida Jesewitz, Jolanda Zubinienė, Rita Stončiūtis ir Daiva B

psl. Olivia Petry atneša Bettliejaus Taikos šviesa

akšienė, o vyr. skautininkės laipsnį - j.s. Dana Mikuzienė. Skautininkės įžodį pravedė v.s. Albina Ramanauskienė, žaliuosius kaklaraiščius naujoms skautininkėms užrišo vyr. skaučių/skautininkių būrelių vadovės ir tuntininkė.

Sekė paukštyčių ir skaučių įžodžiai. Jaunimo centre, Chicagoje, veikiančios "Dubysos" draugovės kandidatės davė jaunesniųjų skaučių - paukštyčių įžodį: Danielė Baranauskaitė, Kotryna Vaitkevičiūtė, Ieva Vaitkevičiūtė, Greta Guntoriūtė, Kotryna Gučiūtė, Meda Bartkutė ir Monika Papartytė. Įžodį pravedė "Dubysos" draugovės draugininkės ps. Lilijos

Gelažis pavaduotoja s.fil. Ramunė Papartienė. "Sešupės" draugovės, veikiančios Lemonte, draugininkės ps. Žiba Kairytė-Lapp ir ps. Dalia Stropienė skautės įžodį pravedė sesei Kamilei Memėnaitėi. Džiaugsmingai pasveikinome ir naują liepsnelę - Adrianą Vaitkevičiūtę, kuri didele šypsena džiugėsi savo baltuoju kaklaraiščiu.

Darbščios tunto sesės. Jaunesniųjų skaučių Gamtos draugės specialybę įsigijo: Tessa Papartytė, Emilytė Flanery, Danielė Baranauskaitė, Kotryna Vaitkevičiūtė, Ieva Vaitkevičiūtė, Saulė Vegelytė, Greta Guntoriūtė, Kotryna Gučiūtė, Meda Bartkutė ir Monika Papartytė; Dainininkės specialybę - Olivija Jameikytė, Ona Kriaučiūnaitė, Laura Misiūnaitė, Gabija Staniškytė, Kristutė Sherpitytė, Vija Maurukaitė, Danielė Schneider, Gabrielė Schneider, Daina Maleiškaitė, Aistė Kavaliauskaitė; Tvarkingumo specialybę - Laura Misiūnaitė, Gabija Staniškytė, Kristutė Sherpitytė, Sigutė Garbonkutė, Vija Maurukaitė, Gabrielė Schneider ir Amelytė Hoch. Religinį ženklą - Daina Maleiškaitė, Aistė Kavaliauskaitė, Alana Jodwalytė ir Viktorija Jurevičiūtė. Žaidėjos ženklą - Ona Kriaučiūnaitė ir Gabija Staniškytė.

Skaučių draugovės

Skaucių Fotografės specialybę įsigijo Skirmantė Survilaitė, Eristida Butkevičiūtė, Goda Narakaitė, Justina Ališauskaitė, Karolina Stankutė, Rasa Kerelytė, Ieva Kondrataitė, Karolina Kairytė;

Skautininkės įžodį duoda Vida Jesewitz, Daiva Bakšienė, Rita Stončius ir Jolanda Zubinienė.

Šeiminių specialybę - psl. Gintarė Daulytė, psl. Lina Lietuvninkaitė, Kamilė Memėnaitė, Elytė McCarthy, psl. Olivija Petry, Kasandra Rugieniūtė, Lilė Šoliūnaitė, psl. Kristina Stončiūtė, psl. Karina Viktoraitė.

Pavyzdinčiai vedusi tunto sueigos programą, sesė Alicija Viktoraitė pakvietė sesę tuntininkę tarti trumpą žodį. Sesė Aušra pasveikino visus su artėjančiomis šv. Kalėdomis, palinkėjo laimingų Naujų metų, padėjo tunto vadovėms už nuostabiai pareigingai atliktą darbą, o tėveliams - kad leidžia savo dukrelėms auklėtis skautybėje. Ypatingas ačiū teko tunto vyr. skaučių/skautininkų būreliams, kurių meilė tuntui, skautybei, jaunesnėms sesėms ir vadovėms vis gyvuoja.

Dideliame rate "Aušros vartų/Kernavės" tunto Kalėdinė sueiga užbaigta giesme "Ateina naktis".

s. Aušra Jasaitytė-Petry

Nuotraukos s. Loretos Jučienės ir Švitriaus Gotceito

Paukštytės ir liepsnelės

Pietūs pas "Daužvardytės"

Džiaugsmingus veiklos metus vyr. skaučių "s. Juzės Daužvardienės" būrelis užbaigė cepelinų-didžkukulių pietumis v.s. Dalės ir Švitriaus Gotceitu namuose Western Springs, IL. Labai skanūs, didžiuliai cepelinai buvo sesių Daivos Bakšienės ir Vidos Jesewitz dovana.

Sueigą būrelio vadovė Dalė pradėjo uždegdama trispalvę žvakę buv. LR Garbės konsulės s. Juzės Daužvardienės atminimui. s. Irena Valaitienė, neseniai grįžusi iš artimo meilės tarnystės Brazilijoje, perskaitė jos parašytą būreliui maldą - padėką už suteiktas būrelio narėms ir šeimoms dangiškąsias malones.

Atšventusios 30 metų veiklos sukaktį rugsėjo 26 d., "Daužvardytės" ps. Romos Norkienės namuose gruodžio pradžioj prikėpė tūkstančius kūčiukų "Aušros vartų-Kernavės" tunto prekystaliui Kalėdinėj mugėj, Lemonte, o gruodžio 11 d. jos vėl turėjo džiugią šventę - pakeltos į paskautininkės laipsnį sesės Daiva Bakšienė ir Vida Jesewitz tunto sueigoje davė įžodį, o joms kaklaraiščius užrišo būrelio vadovė v.s. Dalė Gotceitienė, buv. tuntininkė bei Seserijos Vyr. Skautininkės pavaduotoja.

Alė Namikienė

Po įžodžio tunto sueigoje
"s. Juzės Daužvardienės"
būrelis:

vyr.sk.sl. Aldona Urbienė,
ps. Daiva Bakšienė,
ps. Alė Razmienė,
ps.fil. Vida Jesewitz,
s. Birutė Sasnauskienė,
v.s. Dalė Gotceitienė,
ps. Roma Norkienė,
s.fil. Aurelija Vaičiulienė,
s. Irena Valaitienė ir
ps.fil. Jūratė Zelba.

Nuotr. Švitrius Gotceit

WASHINGTON

Vašingtono židniečių sueigoje dvelkė a.a. Danielos Lozoraitienės šiluma

2011 m. sausio 23 d. susirinkome sesės Ramutės Aidienės svetinguose namuose pirmajai šių metų sueigai. Svarbiausias programos punktas – prisiminti prieš mėnesį mirusią Vašingtono židinio garbės narę a.a. Danielą Lozoraitienę.

Užbaigus einamųjų reikalų diskusijas, mus apgaubė rimtis. Sesė Audronė Pakštienė uždegė žvakutę prie a.a. D. Lozoraitienės didelės nuotraukos ir sugrąžino mus mintimis į 1990-tųjų metų kovos mėnesį, kai pirmą kartą į židniečių sueigą pas sesę Audronę atvyko mieloji Daniela. Laukėme jos ir šiltai ją sutikome. Sesė Elvyra Vodopalienė apjuosė mūsų viešnią savo nuasta juosta ir taip mes įtraukėme Danielą į mūsų tarpą, kaip Vašingtono židinio garbės narę. Vėliau p. Lozoraitienė pasikvietė mus kaip savo seses į Lietuvos ambasadą. Tuo laiku židiniui vadovavusios sesės Meilė Mickienė ir Danutė Cunningham įteikė p. Danielai dr. Romo Povilaičio meno kūrinį – iš vario ir gintaro padarytą skautišką rūtelę. Toliau seka sesės Audronės tarti prisiminimo žodžiai apie a.a. Danielą Lozoraitienę:

„Norėčiau šiandien, savo sesių tarpe prisiminti mūsų Židinio mylimą garbės narę a.a. p. Danielą Lozoraitienę, kuri mirė 2010 m. gruodžio 23 d. Romoje po labai

Daniela Lozoraitienė,
Vašingtono židinio garbės narė,
pasipuošusi sesės Elvyros
Vodopalienės nuasta juosta,
sueigoje 1990 m.

Nuotr. Audronės Pakštienės

sunkios vėžio ligos. Prisimename ją kaip puikią Ambasadoriaus Stasio Lozoraičio žmoną, kilnią Lietuvos reikalų gynėją, mlytėją ir gerbėją, mūsų išieivijos didelę draugę bei rėmėją. Yra sunku apibūdinti šios kilnios moters visapusišką asmenybę. Galui stengtis keliais savo pergyventais pavyzdžiais nušviesti jos gilią meilę savo vyrui, ir per tai – meilę Lietuvai, jos žmonėms, jos jaunimui ir tuo pačiu Lietuvos ateičiai. Mano darbas JAV Lietuvių bendruomenės ir U.S. Baltic Foundation organizacijose labai artimai surišo su a.a. p. Daniela. Jos įnašas į Lietuvos nepriklausomybės reikalus buvo nepaprastai didelis. Naujo priestato prie Lietuvos ambasados, Washingtone (kurio iniciatore buvo p. Lozoraitienė), atidarymo metu, JAV Lietuvių bendruomenės vardu kreipiausi į LR užsienio reikalų ministrą Vygandą Užsacką ir ambasadorių Audrių Brūžgą dėl p. Danielos Lozoraitienės apdovanojimo, įvertinimo.

(Trumpa ištrauka iš A. Pakštienės laiško 2010.03.23 Amb. Brūžgai. Red.) Po Ambasadoriaus Lozoraičio mirties, ponija Lozoraitienė, sugrįžusi į Romą, rūpinosi amb. Lozoraičio paliktais archyvais, tam reikalui nupirkdama patalpas. Prieš kelis metus šie archyvai buvo perduoti

Lietuvai. Daniela Lozoraitienė Kaune, Vytauto Didžiojo Universitete įkūrė stipendiją studentui studijuojančiam magistratūros studijų programoje „Diplomatiją ir tarptautinius santykius“. Taip pat Vytauto Didžiojo Universitete rektorato patalpose buvo įrengtas Amb. Stasio Lozoraičio vardo kambarys (muziejus) su p. Lozoraitienės padovanotais baldais bei daiktais.

Guožės mėn. gavau pranešimą, kad p. Lozoraitienė bus įteikiama „20 metų Lietuvos Nepriklausomybės Kovo 11 medalis“.

Sužinojus apie mūsų brangios p. Danielos mirtį, sesė Teresė Landsbergienė židiničių vardu šv. Mišias užprašė Kybartuose, pas kun. Vaidotą Labašauską, buvusį Vašingtono Misijos kapelioną. 2011 m. sausio 22 d., Marijos Nekalto Prasidėjimo vienuolyne, Kaune, Palaimintojo Jurgio Matulaičio centro koplyčioje buvo aukojamos šv. Mišios už a.a. D. Lozoraitienę. Šioje

vienuolyne koplyčioje p. Daniela įamžino savo vyro Amb. Lozoraičio atmintį nepaprastai gražiose koplyčios langų vitražuose. Sausio 30 d. yra užrašytos šv. Mišios Vašingtono lietuvių misijoje, kur a.a. Daniela Lozoraitienė yra prisimenama su pagarba ir meile.“

Su šypsena ir šiltais prisiminimais žiūrėjome sesės Audronės atneštas nuotraukas iš židiničių bendravimo dienų su p. Daniela. Pagautos šių prisiminimų nuotaikos, keliavome mintimis dar toliau į praeitį. Susėdusios aplink stalą, pabėrėme daugybę įvairiausių nuotykių, dažnai su klegesiu, apie jaunystės stovyklas ir ilgus skautavimo metus. Ypač daug įdomybių papasakojo mūsų vyriausia ir ilgiausiai skautavusi sesė Irena Jankauskienė. Pagyvenusios malonioje praeityje ir sudainavusios dvi tradicines dainas „Ateina naktis“ ir kun. Stasio Ylos „Sutelk mus, Viešpatie“, išsiskirstėme į tolimus namus.

Sesė Janina Čikotienė

SVEIKINIMAI

**AFGANISTANO GORO PROVINCIJOS ATKŪRIMO GRUPĖS
DVYLIKTOJI LIETUVOS KARIŲ PAMAINA**

Mielieji,

Dėkojame Jums už gautus sveikinimus šv. Kalėdų proga. Ačiū Jums visiems už linkėjimus ir paramą mums, esantiems Afganistane – labai toli nuo Lietuvos.

Mums labai malonu, kad jaunoji karta supranta ir palaiko mūsų siekius ir darbus čia – tarptautinėje misijoje.

Jums norėtumėme palinkėti visokeriopos sėkmės, didelių ir prasmingų darbų...

PAG vadas plk. Remigijus Baltrėnas
2011-01-29

Sesės ir Broliai,

Atėjo gražus, brangus padėkos laiškas iš Lietuvos kareivių, kurie tarnauja Afganistane.

Kaip žinote, įvairių vietovių skautai ir lituanistinės mokyklos mokiniai rašė ir rinko iš visuomenės Kalėdinius sveikinimus

mūsų mylimos tautos sargams.

Per šį gerą darbelį įgyvendinome skautų įžodį.

Budėk!

Brolis Tomas Dundžila

LSS Brolijos vadas

LIETUVIŲ SKAUTŲ BROLIJA

Lituanicos Tuntas

Mūs telydi visada!

Jums ir jūsų šeimai Linksmy šv. Kalėdų ir laimingų skautiškų metų!
 "Lituanicos" tunto, Chicagoje, vadovai - **Dainius Dumbrys**, tuntininkas,
Audrius Viktora,
Audrius Aleksūnas,
Aleks Modestas,
Gina Blinstrubienė,
 draugininkai -
Albertas Kerelis, Jr.,
Donatas Ramanauskas,
Leonas Putrius,
Robertas Blinstrubas,
Viktoras Garbonkus.

Nuotr. v.s.fil. Vytenio Lietuvinko

Lietuvos valstybės atkūrimo - Vasario 16-tos, bei Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo - Kovo 11-tos švenčių proga, Vašingtono židinio sesės nuosirdžiai sveikina Lietuvos skautų sąjungos narius bei vadovybę ir linki toliau taip sėkmingai su pasišventimu darbuotis Dievui, Tėvynei ir artimui.

Pirmoje eilėje: Aldona Kindurienė, židinio vadovė Janina Čikotienė, Irena Jankauskienė, Audronė Pakštienė. Antroje - Gražina Blekaitienė, Rūta Šlekienė, Daiva Orientienė, Ramutė Aidienė, Meilė Mickienė, Vida Čejauskienė ir Dalė Lukienė.

Nuotr. Broniaus Čikoto

Šiltus, žydinčius, žaliuojančius sveikinimus į baltą gruodį Chicagoje iš Australijos parvežė v.s.fil. Dalia Povilaitienė, o su sveikinimais ir malonią žinią, kad v.s. Nijolės Užubalienės nauja knyga jau baigiama spausdinti Lietuvoje.

Nuotraukoje - rašytoja v.s. Nijolė Jankutė Užubalienė, žentas s. Arvyd Zduoba ir v.s. fil. Dalia Povilaitienė.

Nuotr. v.s.fil. Dalios Povilaitienės

Vaikų meno paroda:

NEPALAUŽTA DVASIA

Ką man papasakojo tėvai apie tremtį ir tremtinių gyvenimą Sibire

2011 metų birželio mėnesį sukaks 70 metų nuo to laiko, kai sovietai pradėjo tremti lietuvius į Sibirą. Balzeko lietuvių kultūros muziejus rengia vaikų meno parodą šia tema. Prašome vaikus piešti piešinius, kuriuose atsispindėtų tai, kai jiems apie tremtį ir sunkų lietuvių tremtinių gyvenimą Sibire papasakojo jų tėvai ar seneliai. Išgyventi atšiauriomis sąlygomis tremtiniams padėjo tik jų pačių dvasinė stiprybė, drąsa ir neblėstanti viltis.

Parodoje eksponuojamus kūrinius vertins žiuri komisija. 500 dolerių bus skirti apdovanojimams. Paroda bus atidaryta Balzeko lietuvių kultūros muziejuje. Ją aplankyti bus galima nuo 2011 metų birželio iki rugpjūčio mėnesio. Užsidarius parodai Balzeko muziejuje, bus atrinkti darbai kilnojama parodai, kuri keliaus po įvairias vietas Šiaurės Amerikoje.

Parodai pateikiami kūriniai turi būti dvimačiai, atlikti bet kokia technika. Maksimalus dydis: 11 colių x 14 colių. Minimalaus dydžio nėra. Vaikai, kurie pateiks kūrinius, turi:

- būti lietuvių kilmės
- būti nuo 1 iki 10 skyriaus mokiniais
- gyventi Šiaurės Amerikoje
- pateikti ne daugiau, negu vieną kūrinių

Visi pateikti meno kūriniai taps Balzeko lietuvių kultūros muziejaus nuosavybe ir nebus grąžinti. Pateikiant kūrinius reikalingas vaiko tėvų ar globėjų parašas. Kūrinius reikia pateikti iki 2011 metų balandžio 15 d. Prašome užpildyti žemiau pateiktą šaknelę ir atsiųsti kartu su kūriniu šiuo adresu:

HOPE AND SPIRIT, Children's Art Exhibit
Balzekas Museum of Lithuanian Culture
6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629

Pavardė, vardas: _____ Pavadinimas: _____ Technika: _____

Adresas: _____

Amžius: ___ M ___ V ___ Skyrius: 1 or 2 ___; 3 or 4 ___; 5 or 6 ___; 7 or 8 ___; 9 or 10 ___

Esu _____ (vaiko vardas) tėvas, mama ar globėjas. Suprantu, kokie yra šios parodos reikalavimai ir tvirtinu, kad mano vaikas reikalavimus atitinka: _____

(parašas)

SKAUTŲ AIDAS

802 North Waiola

La Grange Park, IL 60526

ALp(LKA)3083
2011, Nr. 1

LITUANIKOS SKYRIUS
M.Mazvydo Biblioteka
GEDIMINO Pr. 51, VILNIUS
LITHUANIA LT-01504

